76ஆம் ஆண்டு மலர்

சிவதொண்டன்

எண்ணுவார் நெஞ்சில் நண்ணுவான் ஈசன்

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

மலர் 76 இதழ் 1-2

நூலகம்

கர ஹூ மார்கழி-மாசி மீ (2012 January-February)

விரத மெல்லாம் மாண்ட மனத்தார் மனத்தான்

திருச்சிற்றம்பலம்

தூண்டு சுடரனைய சோதி கண்டாய்
தொல்லமரர் சூளா மணிதான் கண்டாய்
காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய்
கருதுவார்க் காற்ற எளியான் கண்டாய்
வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்
மெய்ந்நெறி கண்டாய் விரத மெல்லாம்
மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

–திருநாவுக்கரசு நாயனார்–

பொருள்:

மறைக்காட்டில் உகந்தருளியிருக்கும் மணவாளனாகிய சிவபெருமான், தூண்டப்பட்ட விளக்கொளி போன்ற ஒளியினனாய்ப், பழைய தேவர்களுக்கு முடிமணியாய்த், தன்னை நினையாதார் காண்பதற்கு அரிய கடவுளாய்த், தன்னைத் தியானிப்பவருக்கு மிக எளியனாய், வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈவானாய்ப், பேறாகிய தன்னை அடைவதற்குத் தானே வழியாய், விரதங்களால் மாட்சிமைப்பட்ட மனமுடைய சான்றோர்களின் மனத்தனாய் உள்ளான்.

சிவதொண்டன் நிலையம் - யாழ்ப்பாணம்

சிவதொண்டன் நிலையம் - யாழ்ப்பாணம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அறிக்கை

பொருள்	காலம்	நாள்	நேரம்	இடம்
யாகம்	01-01-2012 05-02-2012	ஞாயிறு ஞாயிறு	காலை 8.00 மணிமுதல்	சிவதொண்டன் நிலையம் யாழ்ப்பாணம்
ஆயிலியம்	11-01-2012 08-02-2012	புதன் புதன்	நண்பகல்	யாழ்ப்பாணம் சிவதொண்டன் நிலையம்
			இரவு	செங்கலடி சிவதொண்டன் நிலையம் [illegible] ஆச்சிரமம்

சிவதொண்டன் ஆசிரியர் மின்னஞ்சல்: editorsivathondan@ymail.com யாழ் சிவதொண்டன் நிலைய மின்னஞ்சல்: sivathondanjfn@sltnet.lk	சிவதொண்டன் இணையத்தளம்: www.sivathondan.org

❖ சிவதொண்டன் [illegible] தொடர்கின்றது. இம்மலர் [illegible] பெற்றுக்கொள்ளாத சிவதொண்டன் சந்தாதாரர்கள் யாழ்-சிவதொண்டன் நிலையம், செங்கலடி சிவதொண்டன் நிலையம் என்பவற்றிற்குச் சென்று தமக்குரிய மலர்களைப் பெற்றுக் கொள்ளவும்.

❖ வருகின்ற மாசித் திங்கள் எட்டாம் நாள் (20-02-2012) திங்கட்கிழமை அன்று மகாசிவராத்திரி விரதம் அனுட்டிக்கப்படும். விரிவான அறிக்கையைப் பின் அட்டையின் உட்புறம் காண்க.

பொருளடக்கம்

விடயம் **பக்கம்**

[illegible] பொலிந்து வாழிய வாழிய 1
[illegible] மனத்தார் மனத்துளான் 2
[illegible] 4
கடவுள் நன்றியுள்ளவர் 7
மழலை மந்திரம் 11
விவேக சூடாமணி 15
[illegible] நினைத்திடும் இறை பொருள் 16
சிவராத்திரி விரத அனுட்டானமும் 17
சிவதொண்டன் நிலையத்து [illegible] நிறைவும் (ஆசிரியர்) 17
நற்சிந்தனை 18
Positive Thoughts 21
The Saiva Saints 22
Words of Mahatma Gandhi 24

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நூலகம்

கையுந் தலைமிசை புனைஅஞ் சலியன
கண்ணும் பொழிமழை ஒழியாதே
பெய்யுந் தகையன கரணங் களுமுடன்
உருகும் பரிவின பேறெய்தும்
மெய்யுந் தரைமிசை விழுமுன் பெழுதரும்
மின்தாழ் சடையொடு நின்றாடும்
ஐயன் திருநடம் எதிர்கும் பிடுமவர்
ஆர்வம் பெருகுதல் அளவின்றால்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சிவதொண்டன்

என்னுவார் நெஞ்சில் நன்னுவான் ஈசன்

மலர் 76 கர வருடம் மார்கழி-மாசி மீ (2012 January-February) இதழ் 1-2

உ

பாரிடைப் பொலிந்து வாழிய வாழிய!

கற்பனை கடந்த கடவுளைக் காட்டும்
கற்பனை கன்றாக் கவின்சிவ தொண்ட
சைவ முடிபும் வேத முடிபும்
ஐதவரும் ஒருபொருள் சத்திய மென்றே
அன்பமை தெரிந்து ஒளிநெறி பற்றி
நானில மக்கள் நற்கதி படைய
நற்சிந் தனையெனும் நல்லமுதச்செறி
சற்பொருள் தன்னைச் சாற்றுந் தொண்ட
எற்பத் துணைதொறும் ஏற்றிடும் இனிய
சொற்பொருள் சொரிசிவ செல்வத் தொண்ட
சிவயோகக் குருமணி திருவருட் டுணையும்
சிவனடி யாரின் பேரன்பும் வளர்க்கப்
பவள விழாவைப் பாங்குடன் கண்டனை
சிங்கைத் தமிழரைக் காக்கும் தொண்ட
அன்றும் இன்றும் என்றும் நிறைந்தோய்
சிவனடி யாரும் ஒருபெருங் கூட்டமே
அவனியில் என்றும் உனதென அறைவோம்
சிவதொண்ட ருகந்து பணிசெயத் தொடுத்துப்
பற்பல ஆண்டுகள் பணிபல ஆற்றி
பாரிடைப் பொலிந்து வாழிய வாழிய
வீட்டொளி நுதலான் விமலன் அருள்க
செற்றவர் புரமெரி சிவனார் அருள்க.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விரதமெல்லாம் மாண்ட மனத்தார் மனத்தான்

எம் முன்னோர்கள் சாதாரண மக்கள் பயனுற வாழவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு வாழ்வு முறையை நெறிப்படுத்தினர். படித்தவரானாலும் பாமரரானாலும் தெய்வநம்பிக்கை என்பது வாழ்வின் ஆதாரமாகிறது. அதில் ஆலய வழிபாடு, விரத அநுட்டானம், பாராயணம், புராண இதிகாசப் பிரவசனங்களைக் கேட்டல் என்று அவரவர் இயல்புக்கேற்றவாறு மக்கள் பின்பற்றினர். இப்படி ஒவ்வொரு மாதத்திலும் பல்வேறு விரதங்கள் அநுட்டிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றில் மகாசிவராத்திரி சிவபக்தர்களுக்கு அதிவிசேடமானதொன்றாகும்.

எங்கள் குருநாதர் தம்மடியவர்களுக்கு இவ்விசேட தினத்தை நியமமாகப் பின்பற்றும்படி பணித்திருந்தார். சிவதொண்டன் நிலையத்திலும் இது முறைப்படி சிறப்பாக நடக்கிறது. மகாசிவராத்திரிக்கு முதல் நாள் ஒருபோது உணவு, அன்றைய தினம் முழு உபவாசம், இரவு முழுவதும் நித்திரையை ஒழித்தல், தியானம், சிவவழிபாடு, பாராயணம் என்பனவெல்லாம் இவ்விரத நியமத்துள் அடங்கும்.

1949 ஆம் ஆண்டில் என் தந்தையார் புத்தளத்தில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அவ்வாண்டு மகா சிவராத்திரி நாளில் என் பெற்றோருடன் தங்கியிருக்கக் குருநாதர் திருவுளம் கொண்டார். "சுவாமியவர்கள் வந்திருக்கிறார்; அவருடன் மகாசிவராத்திரி விரதத்தை அநுட்டிக்கும் பேறு கிடைக்கும்" எனும் எண்ணத்தில் அடியவர் பலர் கொழும்பு மற்றும் பல ஊர்களில் இருந்தும் வந்து குழுமினர்.

எங்கள் தாயார் தெய்வநம்பிக்கையும் குருபரன் மீது அசையாத பக்தியும் உடையவரானாலும் விரதம் உபவாசம் என்றெல்லாம் இருப்பவரல்லர். ஒரு பொழுது உண்ணாதிருப்பதே விரதம் என்று இருந்தார். இப்படியிருக்க வந்த அடியவர் எல்லோரும் முழுநாள் உபவாசம் இருக்கக் கூடியவர்கள் அல்லர் என்றதால் அவர்களுக்கு உணவு தயாரித்தல் மேற்பார்வைசெய்தலுடன் மற்றும் வசதிகளைச் செய்வதிலும் மும்முரமாக இருந்தார். தாம் காலை உணவைத் தவிர்த்து விட்டு மத்தியானம் சாப்பிட்டுக் கொள்ளலாம் என்றிருந்தார். மதிய போசன நேரம் நெருங்கியதும் வந்தவர்களுக்கு உணவளித்து விட்டுத் தானும் உட்கார நினைக்கையில், சுவாமி அவரை அழைத்து 'நீ இப்பொழுது சாப்பிடாதே' என்று சொன்னார். அவ்வாறே மறுபேச்சில்லாமல் மதிய உணவு தவிர்த்தாலும் இரவுப் போசனம் செய்யலாம் என்று தம்வேலைகளுடன் கூட்டுப் பிராத்தனை போன்றவற்றிலும் கலந்து கொண்டு இருந்தார். பின்னர், இரவுப் போசனத்தை வேண்டிய அன்பர்களுக்குப் பரிமாறி விட்டு இருக்கையிலேயே அம்மா தனக்குப் பசி சிறிதும் இல்லை என்பதை உணர்ந்தார். சுவாமியும் அவரைப் பார்த்து 'உனக்குச் சாப்பாடு இப்பொழுதும் தேவையில்லைத்தானே' என்று சிரித்துக் கொண்டே சொன்னார்.

அன்றுதான் தாயார் முதன்முதலாக முழு உபவாசத்தோடு நித்திரை விழித்து மகாசிவராத்திரியைக் குருபரன் அருளால் மனக் கட்டுப்பாட்டுடன் முழுமையாக அனுட்டித்தார். எங்கள் தாயாரை அவர் பிறந்த காலத்தில் இருந்தே அறிந்திருந்த சுவாமியவர்கள், அவரை மனதத்துவ ரீதியாகச் சிறிது சிறிதாக நெறிப்படுத்தினார் என்பது தாயாரின் பெரும் பேறு. அவர் சிறு வயதில் முறைப்படி சங்கீதம் கற்றவர். நன்றாகப் பாடக் கூடியவர். அவரைச் சுவாமி பாடும்படி பணிக்கும் பொழுது பாடும் பாடல்களில் 'பண்ணேன் உனக்கான பூசை ஒருவடிவிலே...' என்ற தாயுமானவரின் பாடலைக் குருநாதரை மனத்திலிருத்தியே உருக்கமாகப் பாடுவார். சுவாமி மனதிற் பதித்து வைத்த மகாசிவராத்திரி விரதத்தை நோயுற்றிருந்த கடைசிக்காலத்திலும் பிடிவாதமாக அனுட்டித்தார்.

இந்தச் சிவராத்திரியில் அடுத்த நாள் பாரணையிலன்று சுவாமியவர்கள் உணவருந்திய இலையில் சிறிதளவு சோற்றுப் பருக்கைகள் இருந்தன. வழமையில் அப்படி அவர் இலையில் மிகுதி இருப்பதில்லை. என்பெற்றோரின் நெருங்கிய நண்பர் தம் மனைவியுடன் வந்திருந்தார். திருமணமாகி ஏழு வருடங்களாயும் பிள்ளைப்பேறு இருக்கவில்லை என்ற தாபம் அவர்களுக்கு இருந்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

என்தாயார் அந்த அம்மையாரை அழைத்து "ஒருநாளும் சுவாமி இவ்வாறு மீதி வைத்ததில்லை. நீர் ஒரு குழந்தை வேண்டும் என்று மனமாரப் பிராத்தித்து இதை உண்ணும்" என்று சொன்னதை யேற்று அப்பெண்மணி அவ்வாறே செய்தார். ஒரு வருடத்தின் பின்னர் அத்தம்பதியர்க்கு ஓர் ஆண்குழந்தை பிறந்தது. அப்பெண்மணிக்குக் கர்ப்பப்பையில் லேசான கோளாறு இருந்ததால்தான் அவருக்கு அத்தனைக் காலம் குழந்தைப்பேறு இருக்கவில்லை. சிவராத்திரிவிரதம் இருந்த தம்பதியர் குருவருளால் கிடைத்தவரம் என்று மகிழ்ச்சியுற்றனர்.

இவ்வாறே எனக்கும் ஒரு சிவராத்திரியின் போது சிவராத்திரியின் மகிமையையும் குருநாதர் கருணையையும் சேர்ந்து பெறும் அனுபவம் ஏற்பட்டது. திருமணமாகி நான்கு வருடங்களுள் இங்கிலாந்தில் குறைப்பிரசவம் ஏற்பட்டதால் மனம் வருந்திய நிலையில் இருந்தேன். திரும்பவும் இலங்கை வந்து (1960 இல்) யாழ்ப்பாணம் சிவதொண்டன் நிலையத்தில் மகாசிவராத்திரியை முறைப்படி அநுட்டித்து இரவு விழித்துப் பாரணையையும் நிலையத்திலேயே முடித்தேன். அன்று பின்னேரம் பெற்றோருடன் சுவாமியின் ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்றேன். வணங்கி எழுந்து உட்கார்ந்த என்னைப் பார்த்து 'திருமுருகாற்றுப்படையைப் படி' என்று பணித்தார் அவ்விதமே வீட்டுக்கு வந்து திருமுருகாற்றுப்படையைப் படித்து விட்டு 'இந்தப் பழந்தமிழ் பொருள் ஒன்றும் விளங்கவில்லை' என்று என் பெற்றோரிடம் குறைப்பட்டுக் கொண்டேன். தாயார் வாங்கிப் படித்தார், அவருக்கும் அதே நிலைதான். இரண்டு தினங்களின் பின்னர் அன்பர் ஒருவர் வீட்டுக்கு வந்தபோது "சுவாமி ஒரு பண்டிதரை வைத்துத் தம்முன்னிலையில் திருமுருகாற்றுப் படையை முறைப்படி படிக்குமாறு பணித்துள்ளார். இப்பொழுது தான் கேட்டுவிட்டு வருகிறேன்" என்றார். இதைக் கேட்டு மெய்சிலிர்த்துப் போன நான் தாயிற் சிறந்த அந்த மாறாக்கருணையை என்னவென்று நினைப்பேன். திருமுருகாற்றுப்படையைப் பொருள் விளங்கிப் படித்த பண்டிதரின் அந்தப் பயன் குருவருளால் என்னையும் வந்து சேர்ந்தது என்றே நினைத்துப் பரவசமானேன். என் பெற்றோரும் அவ்வாறே உணர்ந்தனர். ஒரு வருடத்தில் எங்களுக்கு ஒரு ஆண்மகன் யாழ் நகர் வைத்தியசாலையில் பிறந்தான். சுவாமியின் பெயரையும் முருகப்பெருமானின் பெயரையும் சேர்த்து யோகவேல் என்று பெயரிட்டோம்.

'வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்
மெய்ந்நெறி கண்டாய் விரதமெல்லாம்
மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்'

என்று மகாசிவராத்திரியை நான்முழுமையாக அநுட்டித்ததாலேயே சுவாமி திருவுளமிரங்கி அருள் பாலித்தார் என்று இன்று வரை நினைக்கிறேன்.

நினைக்கும் மடியாரை நீயேநா னென்றே
அணைக்கும் திருக்கரந்தா னென்னே - கனைக்கும்
கடல்சூழ் கவினிலங்கைக் கார்சூழ்நல் லூரான்
தொடுக்கும்வல் வேலைத் துதி.

எம்மை நீங்காச் சோதியே!
எமக்கினி ஒரு குறையும் இல்லை

அஞ்ஞான இருள் அகலாதிருக்கும் இவ்வுலகில் இடையறாது என்றும் நின் மெய்ஞ்ஞானத் திருவடிச் சிந்தனையே சிவராத்திரி விழிப்பாகும். யான் என்பதும் எனது என்பதும் அற்ற இடமே மோனபரானந்த நிலையாகும். என்னுள் எழும் பரஞ்சோதியே! எங்கும் நிறைந்து பொங்கித் ததும்பிப் பெருகும் பேரின்பப் பேராறே! உன்னற்கரிய ஒளி வடிவே! ஓம் என உள்ளத் தொலிப்பவனே! அடியாருளமே குடியாகக் கொண்டு ஆடு பாம்பணிந்து அம்பலத்தாடும் பராபரனே! ஈனரையும் ஈர்த்தாட்கொள்ளும் எந்தையே! எம்மை எட்டுணையும் விட்டு நீங்காத சோதியே! உள்ளுவார் உள்ளத்தில் எள்ளுக்குள் எண்ணெய் போல் இலங்கி இணையிலா அருள் செய்யும் சிவமே! எமக்கு இனி ஒரு குறைவுமில்லை. நாளைக்கு இன்றைக்கு என்று எதனையும் வேண்டி இனி நாம் நலியவும் மாட்டோம். தேவரீரே உலகின் தோற்றம், நிலை, ஒடுக்கம் மூன்றுக்கும் ஆதாரமாக உள்ளீர் ஓம் தத் சத் ஓம்!!

-சிவசிந்தனை-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஞானமென்பது ஈசன்மேலன்பு

பகவானது மற்றொரு நன்கறியப்பட்ட சிறப்பியல்பை இங்குக் குறிப்பிடுவது பொருத்தம். பகவானைப்பற்றியும், அவர் அருளிய நூல்களைப் பற்றியும் மேலோட்டமாய் அறிந்தவர்களுக்கு அவர் இறைவனது அன்பையும் கருணையையும் எண்ணி மனமுருகும் பக்தனினின்று பெரிதும் வேறுபட்ட, எப்பொழுதும் அறிவுக்கே முக்கியத்துவம் அளித்து உணர்ச்சிகளை வெளிக்காட்டாத ஞானி என்று தோன்றலாம். ஆனால் பகவானையும், அவரது போக்கையும், அவர் அருளிய நூல்களையும் உள்ளவாறு அனுபவித்து அறிந்தவர்களுக்கு மட்டுமே அவர் எந்த அளவிற்கு உன்னத ஞானியோ, அதே அளவிற்கு உன்னத பக்தனாகவும் திகழ்ந்தார் என்பது தெரியும். ஓர் உண்மையான பக்தனே உண்மையான ஞானியாகவும், உண்மையான ஞானியே உண்மையான பக்தனாகவும் இருக்கமுடியும் என்று பகவான் பலமுறை எங்களிடம் கூறியிருக்கிறார். ஞானத்திலும் பக்தியிலும் இறுதியில் கைகூடுவது அகந்தையின் பூரண அழிவே. இங்கு இதைப்பற்றி மேலும் விளக்கத் தேவையில்லை. பகவான் பலமுறை மன முருகிக் கண்ணீர் பெருக்கி நின்றதையே கூற விரும்புகிறேன். நெஞ்சை உருக்கும் பாடல்களை அவர்முன் பாடியபோதும், படித்த போதும், அத்தகைய பாடல்களையோ அடியார்களைப் பற்றிய புராணப் பகுதிகளையோ அவரே படித்தபோதும் அவர் மனம் நெகிழ்ந்து அடக்கமுடியாதபடி கண்ணீர் மல்கும். புராணங்களைப் படித்து விளக்குங்கால் நெஞ்சை நெகிழச்செய்யும் பகுதி வரும்போது உணர்ச்சியின் மேலீட்டால் தொண்டை அடைத்துக் குரல் தழுதழுக்கும்; படிப்பதைத் தொடர இயலாது புத்தகத்தைக் கீழே வைத்து விடுவார். திருச்சுழி மாகாத்மியத்தில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பற்றிய நிகழ்ச்சிகளைப் படிக்கும்போது இவ்வாறு நேர்ந்தது. ஒருமுறை தாயுமானவர் அருளிய ஆகார புவனம்-சிதம்பரரகசியம் என்னும் பகுதியைப் பகவான் படித்து விளக்கிக் கொண்டிருந்தார். அப்பகுதியில்

பார்ஆதி விண் அனைத்தும் நீயாச் சிந்தை
பரியமட லாஎழுதிப் பார்த்துப் பார்த்து
வாராயோ என்ப்ராண நாதா என்பேன்
வளைத்துவளைத்து எனைநீயா வைத்துக் கொண்டு
பூராயமா மேல்ஒன்று அறியா வண்ணம்
புண்ணாளர் போல்நெஞ்சம் புலம்பி உள்ளே
நீராள மாய்உருகிக் கண்ணீர் சோர
நெட்டுயிர்த்து மெய்ம்மறந்து ஓர் நிலையாய் நிற்பேன்.

என்னும் 24 ஆம் பாடலைப் படிக்குங்கால் பகவான் கண்களினின்று கண்ணீர் ஊற்றாகப் பெருக, தொண்டையடைத்துக் குரல் தழுதழுத்தது; உணர்ச்சிப் பெருக்கால் தொடர்ந்து படிக்க இயலாமல் புத்தகத்தைக் கீழே வைத்து விட்டு விளக்கமளிப்பதை நிறுத்த வேண்டியதாயிற்று. இறைவனைப் பற்றிய பாடல்களேயன்றி மாண்புடையதும், பெருங்குணத்தை வெளிப்படுத்துவதும், உன்னதமுமான எந்நிகழ்ச்சியுமே அவரைப் பெரிதும் நெகிழ வைத்தது. இதனை விளக்கும் ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கட்டாயம் இங்குக் குறிப்பிடவேண்டும். ராமாயணத்தைத் தமிழில் இயற்றி அழியாப்புகழ் பெற்ற கம்பரைப் பற்றிய நிகழ்ச்சிகளை பகவான் எங்களுக்கு ஒருநாள் விவரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

சோழ அரசனுடன் ஏற்பட்ட பிணக்கினால் கோபித்து அவையைவிட்டு வெளியேறும் போது கம்பர் அரசனிடம், 'நீ ஒருவனே அரசன், உன் நாடொன்றே நாடு என்று இறுமாந்திருக்கிறாய். புலவர்கள் வளமுடன் வாழ உன்னை அண்டிப் போற்றியேயாக வேண்டும் என்று எண்ணுகிறாய். உன் ஆதரவின்றி என்னால் சிறப்பாக வாழ முடியும். ஏன்? உன்னைப் போன்ற பேரரசனை எனக்கு வெற்றிலைமடித்துக் கொடுக்கும் அடைப்பைக்காரனாகவும் அமர்த்திக் கொள்ளமுடியும்!' என்று சூளுரைத்து நீங்கினார். அதன் பின்னர், கம்பர் பாண்டிய மன்னனிடம் சென்று அவன் ஆதரவைப்பெற்று அவனுக்குச் சிறந்த நண்பராகவும் அவைப்புலவராகவும் ஆனார். பாண்டியனிடம் தாம் சோழனைவிட்டு நீங்கியபோது செய்த சூளுரையைக் கூறியபோது, பெருங்-

நன்மோன நிறைவினரான இரமண மகரிஷிகள் ஆறாய்க் கண்ணீர் பெருகி அவசமுறும் மெய்யடியாராயும் இருந்தமையைச் சித்திரிக்கும் இவ்வெழுத்து தேவாராஜ முதலியாரது தாயும் நீயே தந்தையும் நீயே என்னும் நூலிலிருந்து எடுத்தாளப்பட்டது. நன்றி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குணம் படைத்த பாண்டியனும் கம்பரிடம் கொண்ட நட்புரிமையைப் பாராட்டி, சூளுரையை நிறைவேற்றுவதற்காக அவருக்கு அடைப்பைக்காரனாக, அதாவது வெற்றிலைப் பையைத் தாங்கி எசமானுக்கு வெற்றிலை மடித்துத்தரும் ஊழியனாக வர இசைந்தான். தம்மைப் புறக்கணித்த சோழன் முன் தம்முடைய சீரையும், செழிப்பையும் வெளிக்காட்ட, பாண்டிய அரசன் அளித்த ஆடம்பரங்களோடு மிகுந்த பகட்டுடன் கம்பர் சோழ அரசனிடம் சென்றார். அச்சமயம் பாண்டிய மன்னனும் கம்பரது அடைப்பைக் காரனாக மாறுவேடத்தில் உடன் சென்றான். சோழன் அவையில் பாண்டியனும் வெற்றிலையை மடித்து மிகுந்த வினயத்துடன் கம்பரிடம் கொடுத்தான். இந்தத் தாழ்மையான ஊழியத்தை நட்பின் காரணமாகவும் பெருந்தன்மையாலும் பாண்டியன் தனக்குச் செய்தானாயினும், அத்தகைய அருங் குணம் படைத்த பெரியோன் செய்த ஊழியத்தை ஏற்பது தமக்கு முறையன்று என்று கருதிய கம்பர், வெற்றிலைச் சுருளைப் பெற்றுக் கொண்டார் எனினும் அதனை வாயில் போட்டுக் கொள்ள வில்லை.

பகவான் இப்பகுதியை விவரிக்கும் போது, புவியரசன் பாண்டியன், கவியரசர் கம்பர் ஆகிய இருவரின் பெருந்தன்மையையும் உயர் பண்பையும் எண்ணி உள்ள முருகிக் கண்ணீர் சொரிந்தார்; குரலும் தழுதழுத்தது. அவரால் சற்று நேரத்திற்குக் கதை கூறுவதைத் தொடர முடியவில்லை. அப்போது 'தூய்மையால் உயர்ந்த உள்ளங்களும் தூய்மையால் உயர்ந்த உலோகங்களைப் போலவே எளிதில் கரைகின்றன' என்று யாரோ ஒருவர் கூறியது என் நினைவிற்கு வந்தது. பகவான் தம் அடியார் துயர் கேட்டு அவர்களுடன் தாமும் அழுதிருக்கிறார். சிவபுராணம் இறைவனை 'இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே' என்று கூறுகிறது.

பகவான் விருபாட்சியில் இருந்தபோதே அவருக்கு அடிமை பூண்ட எச்சம்மாள் அடைந்த துயர்கேட்டுப் பகவான் அழுதது அனைவரும் அறிந்ததே. அவர் இளமையில் கணவனையிழந்து பின் இரு குழந்தைகளையும் இழந்த நிலையில் ஆற்றொணாத் துயருடன் பகவானை முதன்முதலில் தரிசித்தார். அவர் சந்நிதியில் ஆறுதலைடைந்து அவரையே உறுதுணையாகப் பற்றிக் கொண்டார். தம் துயரத்தை மறப்பதற்காகத் தம் சகோதரர் மகள் செல்லம்மாளை வளர்ப்பு மகளாகக் கொண்டார். செல்லம்மாளும், ஓர் ஆண் குழந்தையைப் பெற்றபின் இறந்துவிட்டாள். துயரத்தின் பிடியில் மீண்டும் சிக்கிய எச்சம்மாள், கையில் குழந்தையுடன் பகவான் திருவடியில் வீழ்ந்து கதறினார். பகவானாலும் அவருடன் சேர்ந்து அழாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

பகவானை வழிபடும் முறையாக நான் கொண்டது அவர்முன் துதிகளைப் பாடுவதே (ஒப்பிப்பது என்று சொல்வதே பொருத்தம்; ஏனெனில் என்னால் ராகதாளங்களுடன் பாட இயலாது). மணிவாசகர், தாயுமானவர், வள்ளலார், அருணகிரிநாதர், பட்டினத்தார் போன்ற பக்த சிகாமணிகள் அருளிய பாடல்களுள் மணியான பாடல்களை நான் அறிந்திருந்தேன். இவற்றிலிருந்து அப்போதைய என் மனநிலையைக் காட்டும் பாடலைத் தெரிந்தெடுத்து என் உள்ளத்தில் உள்ளதை அச்சான்றோர்களின் பொருத்தமான, அழகிய, நெஞ்சுருக்கும் பாடல்களால் பகவானிடம் வெளியிடுவேன். ஏனைய பக்தர்கள் தியானம், ஜபம், யோகம் போன்ற அணுகுமுறைகளால் பெற்ற அதே பயனை, நான் பகவான் முன் இத்தகைய பாடல்களைப் பாடுவதன் மூலம் பெற்றேன். இவ்வாறு பயன் பெற்றதற்குப் பகவானது அருளே காரணமாகும்.

ஆரம்பகாலத்தில் நான் பாடிய போது பகவான் காட்டிய ஈடுபாடு பலரும் அறியும் அளவிற்கு வெளிப்படையாக இருந்தது. ஆனால் பின்னர் அது அவ்வளவு வெளிப்படையாக அமையவில்லை. மற்ற அன்பர்களின் அனுபவமும் இவ்வாறே. அவர்கள் முதலில் பகவானிடம் வந்த போது அவர்கள்பால் கொண்ட அருளையும் ஈடுபாட்டையும் உணர்த்-தும் செயல்களை வெளிப்படையாகக் கண்-டார்கள். பகவானிடம் அவர்கள் கொண்ட பற்றும் ஆழமும் வலிமையும் பெற்ற பின் இவை காணப்படவில்லை. ஆரம்ப காலத்தில் நான் அருள் வேண்டி அடியார்கள் பாடல் வாயிலாக முறையிட்ட போது அவரும் தம் அருட்பார்வையை சொல்லொணா வகையில் என் மீது செலுத்தினார். ஆனால் இது போன்ற வெளிப்படையான ஊக்குவிக்கும் செயல்களை பிற்காலத்தில் நானும் அவரிடம் நாடி நிற்கவில்லை. இறுதிக்காலத்தில் நான் பாடும் போது அவர் வெளிப்படையாகத் தம் கவன-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

த்தை என்பால் செலுத்தாமல் கடிதம் எழுது-வது, புத்தகம் படிப்பது போன்ற செயல்களில் ஈடுபட்டிருப்பார். ஆயினும் நான் பாடுவதை அவர் உடனிருந்து அறிகிறார் என்பதை நன்கு உணர்ந்திருந்தேன்; ஆதலால் இதனை நான் பொருட்படுத்தவில்லை. தம் அருளையும் நாட்டத்தையும் ஒரே சமயத்தில் அன்பர்கள் பலருக்கு அளிக்கும் ஆற்றல் பகவானிடம் இருந்தது; அடிக்கடி அவ்வாறே செய்யவும் செய்தார். நான் பாடும் கால் யாராவது அவரி-டம் வந்து கடிதத்தையோ வேறு எதனையோ படிக்கக் கொடுத்த போது நான் பாடுவதை நிறுத்தினால் உடனே பகவான் பாடுவதைத் தொடருமாறு என்னிடம் கூறுவார்.

ஆச்சிரமத்தில் நான்கு ஆண்டுகள் தங்கியபின்னர் பகவான் சந்நிதியில் தினமும் சுமார்அரை மணிநேரத்திற்கு பாடும் பழக்-கத்தை நான் மேற்கொண்டேன். என் பாராய-ணம், பகவான் இரண்டாவது முறை வரும் தபாலைப் பார்த்து முடிப்பதற்கும் பகலுண-விற்குச் செல்வதற்கும் (அதாவது 10 முதல் 11 வரை) இடைப்பட்ட நேரத்தில் நிகழும். இது என் அணுகுமுறை என்றும் எனக்கு நன்மை பயக்கிறது என்றும் அறிந்த பகவான் மௌனமாய் செயல்படும் தமது திருவருளால் யாரும் அதற்கு இடையூறு செய்யாதவாறு பாதுகாத்தார். சில சமயங்களில் அன்பர்களோ தரிசிக்க வந்தவர்களோ ஹாலில் பாடிக்கொண்-டிருக்கும் போது பாடுவதை நிறுத்துமாறு அலுவலகத்திலிருந்து ஆணை வரும். பகவான் இதனை ஆமோதிக்கவில்லை என்பது சில சமயங்களில் வெளிப்படையாகவே தெரியும்; எனினும் இவ்விசயத்தில் அவர் பெரும்பாலும் குறுக்கிடவில்லை. ஆனால் அவர் குறுக்கிட்-டதை ஒருமுறை கண்டேன். என் நண்பர் அருட்பிரகாசம் என்பவர் ஒரு நாள் பிற்பகல் சுப்பிரமணிய பாரதியார் அன்னை பராசக்தி மேல் பாடியதொரு பாடலை மிகுந்த உள்ளக் கிளர்ச்சியுடனும் பரவசத்துடனும் ஹாலில் பாடிக்கொண்டிருந்தார். திடீரென்று பகவானது பணியாளர் (அலுவலக ஆணையின் படி) பாடுவதை நிறுத்துமாறு கூறினார். அன்பரும் பாடுவதை நிறுத்தினார். எனினும் எதிர்பாராத பண்பற்ற இக்குறுக்கீட்டினால் தம் உணர்ச்-சியை அடக்கமுடியாமல் விம்மிவிம்மி அழுதார். இதனைக் கண்டு மனம் நெகிழ்ந்த பகவான், பணியாளரைக்கடிந்து கொண்டு, அவ்விளை-ஞரைத் தொடர்ந்து பாடுமாறு கூறினார்.

பகவான்முன் பாடத்தொடங்கிய ஆர-ம்ப நாட்களில் நான் ஆழ்ந்த பாவத்துடன் பாடியபோதெல்லாம் பகவான் தம் அருள் நாட்டத்தால் என்னை ஊக்குவித்தார். ஒளி வீசும் கண்களுடன் தமது நோக்கத்தை என் மீது செலுத்தியவண்ணம் இருப்பார். நானும் கட்டுண்ட நிலையில் நிற்பேன்; நெஞ்சை நெகிழ வைக்கும் பகுதிகளைப்பாடும் போது கண்ணீர் பெருகி அதனால் பாடுவதை சில நிமிடங்கள் நிறுத்தவேண்டி வரும். திருவாச-கத்தின் மணிமொழியான "அழுதால் உன்-னைப் பெறலாமே" என்பதைக்குறிப்பிட்டு இவ்வாறு அழுவது நல்லது என பகவான் என்னிடம் கூறினார்.

"நீ மனைவி மக்களை நினைத்து அழுவதில் பத்தில் ஒரு பங்கு தீவிர தாபத்துடன் கடவு-ளைக் காண்பதற்காக அழுதால், அவரை உட-னடியாகக் காண்பாய்!" என்று ஸ்ரீ ராமகி-ருஷ்ண பரமஹம்சர் கூறியது என் நினைவுக்கு வருகிறது. திருமதி எலினார் பாலீன் நோயி என்ற அமெரிக்கப் பக்தரை பற்றிக் கூறும் போதுதான் முற் கூறிய திருவாசக மணிமொ-ழியை முதன் முதலில் பகவான் என்னிடம் குறிப்பிட்டார். இப்பக்தர் பொன்விழா மலரில் எழுதியுள்ள கட்டுரையில் தாம் இரண்டு மாதங்-களுக்குப் பகவான் சந்நிதியில் திளைத்தபின் தாய்நாடு திரும்பவேண்டிய நிலையில் பக-வானை விட்டுப் பிரிவதைத் தாங்கமுடியாமல் அழுத போது பகவான் அவரிடம், "நீ எங்கு சென்றாலும் நான் உன்னுடன் எப்போதும் இருப்பேன்; எனவே வருந்தற்க" என்று உறுதியளித்துத் தேற்றியதாகக் குறிப்பிட்டுள்-ளார் (என்னுடைய நெடுங்காலப் பழக்கத்தில் பகவான் இவ்வாறு உறுதியளித்தது மிகவும் அரிய நிகழ்ச்சியே). பகவான் சந்நிதியில் இருக்கும் போது பெரும்பாலும் அழுதுகொ-ண்டே இருப்பது இவ்வம்மையாரின் சிறப்பி-யல்பாகும். இதைக் குறித்து நான் பகவானிடம் "திருமதி நோயி பகவானைத் தனது கண்ணீ-ரால் கைப்பற்றிவிட்டாள்" என்று கூறினேன். அப்போதுதான் பகவான் முற்குறிப்பிட்ட திருவாசக மணிமொழியைக் கூறி அது எனக்குத் தெரியாதா என்று வினவினார்.

(தொடரும்)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கடவுள் நன்றியுள்ளவர்

ஒரு தேசத்தில் ஒரு அரசகுமாரன் இருந்தான். அவன் மிகுந்த கண்ணியம் பொருந்தியவன். சிறந்த அறிவாளி. கம்பீரமான நடையுள்ளவன். அவன் சிம்மாசனம் ஏறிய வளமார் காலம் வருடக்கணக்காகச் சென்றது. அவன் கலியாணம் செய்து கொள்ளவில்லை. குடிகள் மிகவும் வருந்தினார்கள். இராச்சியத்துக்கு இளவரசு வேண்டியதவசியமாதலால் ''இவன் கல்யாணம் செய்து கொள்ளவில்லையே'' என்று கவலைப்பட்டனர். இடைவிடாமல் அவர்கள் இவனைத் தொந்தரவு செய்து ''ஒரு பெண்ணைக் கலியாணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்'' என்றார்கள். ஆனால், ''நான் தேடிய பெண்ணையே நான் கல்யாணம் செய்து கொள்ளச் சம்மதிக்க வேண்டும்'' என்றான். அந்தத் தேசத்தின் வழக்கம் உங்களுக்குத் தெரியுமா? கலியாணம் செய்து கொள்ள – அன்பைச் செலுத்த – வேண்டிய விடயத்திலும் எவருக்கும் சுதந்திரம் கிடையாது. எந்த விடயத்திலும் வழக்கம், சம்பிரதாயமே மேலிடுகின்றன. வழக்கத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் ஆகின்றார்கள். இவன் தன் இச்சைப்படி கல்யாணம் செய்து கொள்ள விரும்பினான். குடிகளோ ''இவன் விருப்பத்திற்கு இணங்காவிட்டால், இவன்தன் வாழ்நாட்களெல்லாம் பிரமச்சரிய விரதம் அநுட்டித்து விடுவான்'' என்ற பயத்தால் ''இவன் விருப்பம் போல் தீர்மானிக்க விடுவது உசிதம்'' என்று நினைத்து விட்டனர்.

அரசகுமாரன் தன் அரண்மனை உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், மந்திரிமார்களுக்கும் உத்தரவு கொடுத்தான். கலியாண வைபவம் மிகப் பெரிதாக நடத்த வேண்டிய காரியங்களுக்கு உத்தரவு கொடுத்தான். ஒவ்வொரு காரியமும் அதி மேன்மையான அரச கம்பீரமாகவே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. குறித்த தினத்தில் மகத்தான குதூகலத்துடன் சைன்னியம் தயாராக இருந்தது. ஒவ்வொருவரும் தம்மிடமிருந்த மிகச் சிறந்த ஆடைகளைத் தரித்துக் கொண்டு சிறந்த வண்டிகளிலும், தேர்களிலும் செல்லலானார்கள். அரசகுமாரன் நடுவிலும் ஒரு பாதி சைன்னியம் ஒரு பக்கமும் மற்றொருபாதி மற்றப்பக்கமும் ஒழுங்காகச் செல்லலானார்கள். அரசன் கட்டளைப்படி அவர்கள் சென்றார்களேயன்றிக் குறிப்பிட்ட இடத்துக்குப் போகவில்லை. அடர்ந்த காடுகளின் வழியே அவர்கள் போகநேர்ந்தது.

அவர்கள் தமக்குள் ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள். ''அரசன் என்ன செய்யப் போகிறான்: ஒரு ஏரியைக் கலியாணம் செய்து கொள்ளப் போகின்றானோ? அல்லது, கட்டை கற்களைச் செய்து கொள்ளப் போகிறானோ? அவர்களுக்கு ஆச்சரியம் உண்டாயிற்று. அவர்கள் போய்க் கொண்டே இருந்தார்கள். முடிவில் ஒரு இடம் வந்து சேர்ந்தார்கள். அங்கே ஒரு சிறு குடிசையும் அதற்கு அருகில் தெளிந்த சுத்த நீர் நிரம்பிய ஒரு ஏரியும் இருந்தன. ஏரிக்கரையில் நாலாபக்கமும் அழகிய தோட்டங்கள் கம்பீரமாகவும் இயற்கையில் உண்டானதாகவும் காணப்பட்டன. அங்கே ஒரு மரக்கிளையிலிருந்து ஒரு ஊஞ்சல் - நூல் கயிற்றாற் செய்யப்பட்ட ஊஞ்சல் - தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. அதில் ஒரு கிழவன் படுத்திருந்தான். கூட வந்தவர்கள் ''இவன் என்ன, இந்தக் கிழவனைக் கலியாணம் செய்து கொள்ளப் போகிறானோ?'' என்றார்கள்.

சைன்னியத்தில் பாதி அதைத் தாண்டிச் சென்றது. அரசன் ஏறி வந்த யானை அந்த இடத்தைச் சேர்ந்ததும் அரசன் நிறுத்தச் சொன்னான். அப்போது அங்கே அழகிய சிறுமி ஒருத்தி சுதந்திரவதியாகத் தோன்றினாள். அந்தச் சிறுமி தன் தகப்பனார் படுத்திருந்த ஊஞ்சலை மெதுவாக ஆட்டிக் கொண்டு நின்றாள்.

அந்த அரசன் தான் பட்டத்திற்கு வருவதற்கு முன் அந்தக் காட்டிற்குப் பல தடவை வந்திருக்கிறான். அந்தப் பெண்ணைக் கவனித்து வந்திருக்கிறான். அப்பெண் எப்போதும் தன் கடமையைச் செலுத்துவதில் கருத்துடனேயே இருந்தாள். கடமையை மிகவும் சிறப்பாக நடத்திக் கொண்டே வந்தாள். அதிமேன்மை பொருந்திய அன்புடன் விசுவாசம் பாராட்டித் தன் தகப்பனை ஆதரித்து வந்தாள். மற்றும் பல சில்லறைத் தொல்லைகளுள்ள வேலைகளையும் செய்து வந்தாள். ஆனால், எந்த வேலை செய்தாலும் அவள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எப்போதும் சந்தோஷமாகவே இருப்பாள். முகமலர்ச்சியுடன் ஆனந்தமாகவும் உற்சாகத்-துடனும் இனிய கீதம் செய்து திரிகின்ற பட்சியைப் போலவே இருப்பாள். இந்தப் பெண் இவ்வாறு எப்போதும் உற்சாகத்துடன் இருப்பதைக் கண்ட அரசன் இவளிடம் அதிக பற்றுதல் உள்ளவனாகிவிட்டான். தான் கலியா-ணம் செய்து கொள்வதாயிருந்தால், இந்தப் பெண்ணையே செய்து கொள்ள வேண்டியது என்று உறுதி செய்து கொண்டான். இப்போது இந்தச் சிறந்த கௌரவ வரிசைகளைக் கண்ட அந்தச் சிறுமி அதிசயித்துப் பார்க்கலானாள். ஏற்கனவே பல தடவைகளில் குதிரைமீது தன் வீட்டண்டை சவாரி செய்த மனிதன், இந்த அரசனே என்று அவள் சிறிது கூட நினைக்க-வில்லை. ஆதலால், ''இப்போது இந்தப் பெரிய காட்சியெல்லாம் என்ன?'' என்று அவள் தன் தகப்பனைக் கேட்டாள்.

தகப்பனார் இந்தப் பெரிய காட்சி இன்னதென்று தன் புத்திரிக்குத் தெரிவித்தார். ''தூர தேசத்திற்கு ஒரு அரச கன்னிகையை மணம் செய்து கொள்வதற்காகச் செல்லும் காட்சி இது'' என்றான் கிழவன்.

அப்போது அரசன் தான் ஏறி வந்த யானையினின்று கீழே இறங்கி அந்தக் கிழவ-னிடம் சென்று அவனது பாதங்களில் விழுந்-தான். இது தான் கீழைத்தேசத்து வழக்கம்.

கிழவன் இவனைப் பார்த்து ''மகனே! உனக்கு என்ன தேவை?'' என்றான். அரசனது முகம் பிரகாசமடைந்தது. அவன் ''நீங்கள் என்னை உங்களது மாப்பிள்ளையாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். இது தான் என் தேவை'' என்றான்.

கிழவனுடைய மனம் ஆனந்தத்தால் பொங்கியது. அவனுடைய உற்சாகத்திற்கு எல்லையே கிடையாது. கிழவன் ''அரசனே! நீ நினைப்பது தவறாக இருக்கலாம். நிச்சயம் ஏதோ தவறு தான். ஒரு எளிய பரதேசிப் பெண்ணை நீ எப்படிக் கலியாணம் செய்து கொள்ள விரும்பலாம். நாங்கள் ஏழைகள், மிகவும் ஏழைகள்,'' என்றான்.

அதற்கு அரசன் ''இந்த இனிய பெண்-ணைப் போல் வேறெந்தப் பெண்ணையும் நான் இவ்வளவு பெருமையுடன் நினைத்தது கிடை-யாது; இந்தப் பெண்ணிடமே அதிகமான அன்பைச் செலுத்திவிட்டேன்'' என்றான்.

இந்தத் தகப்பன் ஒரு வேதாந்தத் துறவி. இவன் அந்த அறிவைத் தன் புத்தி-ரிக்கும் புகட்டியிருந்தான்.
இப்போது அவன் ''என்னிடம் பெண்ணுக்குக் கொடுக்க எந்தச் சீதனமும் இல்லை''. கொடுக்-கக் கூடிய ஒரே பொருள் என் ஆசீர்வாதம் மாத்திரமே'' என்று தெரிவித்தான்.

பின்பு அரசன் தான் வரித்த அந்தப் பெண்ணுக்குப் பல விதமான அழகிய ஆடை-கள் கொடுத்து அவற்றை அணிந்து கொள்ளு-மாறு வேண்டிக் கொண்டான்.

அவளும் அப்படியே செய்தாள். ஆனால், அந்தப் பெண்ணும் அரசனிடம் வெறுங்கை யோடு செல்லவில்லை. அவளிடம் சீதனம் இருந்தது. அது என்ன தெரியுமா? அரசன் அவளிடம் நகைகள் வைத்துக் கொள்வதற்காகக் கொடுத்த பெட்டிகளொன்-றில் அந்தத் தனத்தை வைத்துக் கொண்டாள். தன் தகப்பனாரிடமிருந்த பொழுது தான் தரித்திருந்த கந்தைத் துணிகளையெல்லாம் அதில் வைத்துக்கொண்டாள். இப்போது கிழவன் தனியே விடப்பட்டான். இவன் ஏவிய காரியம் செய்வதற்காக ஒரு வேலைக்கார-னைத் தவிர வேறெதுவும் அரசனிடம் இவன் விரும்பவில்லை.

அரசன் தன் மனைவியை அரண்ம-னைக்கு அழைத்துக் கொண்டு போனான். முதன் முதலில் அரண்மனையில் மந்திரிமார்-கள் இந்தப் பெண்ணை விரும்பவில்லை. ''தாழ்ந்த இடத்திற் பிறந்தபெண்'' என்று வெறுத்தார்கள். இந்தப் பெரியோர்களும் கௌரவப்பட்டத்தவர்களும் அரசன் தம் பெண்களில் ஒருத்தியைக் கலியாணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்பியிருந்-தார்கள். இப்போது இந்த உயர்ந்த இடத்துப் பெண்கள் எல்லோரும் தோற்கடிக்கப்பட்டு விட்டார்களல்லவா? அதுவும் ஒரு எளிய இடத்துப் பெண்ணால். அதனால் இவளிடம் பொறாமை கொள்ளலாயினர். இந்த எளிய பெண்ணுக்கு அவர்கள் எப்படி வணங்கி நிற்க முடியும்? புதிய அரசியோ தன் இனிய குணத்-தாலும் மிருதுவான காரியங்களாலும் அழகிய பழக்கங்களாலும் அவர்களையெல்லாம் மயங்-கச் செய்தாள். நாளடைவில் அவர்கள் எல்-லோரும் இந்த ராணியை அதிகமாகக் கொண்-டாடி வந்தார்கள். மிகவும் அதிக பிரீதியைக் காண்பிக்கத் தலைப்பட்டனர். அவள் எப்போ-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தும் சாந்தகுணம் உள்ளவள், அமைதி பொருந்தியவள். ஒருபோதும் எதனாலும் கலங்குவதில்லை, சலிப்பதில்லை. எந்தச் சந்தர்ப்பம் நேர்ந்த போதிலும் அமைதியும், சாந்தமும் உடையவளாய் இருந்தாள். சுமார் ஒரு வருடகாலத்தில் இராணியின் வயிற்றில் ஒரு பெண் பிறந்தது. ஒரு அழகியபெண் குழந்தை அது. ஆகா! அரசனும், அரசியும் எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருந்தனர். குழந்தைக்கு வயது மூன்று, நான்கு ஆயிற்று.

அரசன் ராணியிடம் வந்து ஒரு விஷயம் தெரிவித்தான். தன் இராச்சியத்தில் ஒரு கலகம்-படைகள் சேர்ந்து செய்யும் கொடிய கலகம்-நடைபெறப் போகிறதென்றும், அது சிறிதும் விரும்பத்தக்கதல்லவென்றும் தெரிவித்தான்.

"இந்த நிலைமை உண்டாவதற்குக் காரணம் என்ன?" என்று இராணி கேட்கலானாள். கணவன் மேல்வருமாறு காரணத்தைத் தெரிவிக்கலானான். "நான் உன்னைக் கலியாணம் செய்து கொண்ட போதே உத்தியோகத்தர்களுக்கும் மந்திரிகளுக்கும் பொறாமையுண்டாயிற்று. இப்போது இப்பெண்குழந்தை தாய் வழியில் கீழ்ப்பட்ட பிறவியாதலால், இதற்கு இராச்சியம் கிடைப்பதென்றால் சகிக்க முடியவில்லையாம்". கௌரவம் பொருந்திய இரத்தம் வேண்டுமாம். அதற்காகப் பிரதம மந்திரிகளில் ஒருவருடைய குழந்தையை ஸ்வீகாரம் செய்து கொள்ள வேண்டுமாம்' ஆனால், நாம் அவ்விதம் செய்தோமானால் வேறு ஒரு பயம் உண்டாகின்றது. இந்தக் குழந்தை வளர்ந்த பிறகு இருவருக்கும் மனஸ்தாபம் மேலிட்டு விடும். அதற்காக நான் ஆலோசனை செய்து, தீர்க்கமாக யோசித்ததன் பயனாக ஒரு முடிவிற்கு வந்தேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் செய்யக் கூடிய சிறந்த காரியம் என்னவெனில், குழந்தையைக் கொண்று போடுவதுதான்" என்றான்.

அப்போது கிரிஸில்டா என்ற பெண் மணியாகிய இராணி மிகுந்த நிதானமாகப் பதில் மொழி கூறினாள். இந்தப் பதில் மொழியினால் அவள் அரசனிடம் நடந்து கொள்ள வேண்டிய கடமை இன்னதென்று வெளிப்படுகிறது: "நான் வந்தது முதல் உம்முடன் இந்த இராச்சியத்தையும் பங்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற இச்சையே எனக்குக் கிடையாது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். எனக்கென்று தனியே மனோபாவமும், இச்சையும் கிடையாது. சர்வமும் உங்களிடம் கொடுத்து விட்டேன். என்னுடைய தனிமையும் வியஷ்டித் தன்மையும் உங்களுடன் கலந்து போய் ஒன்றாகிவிட்டன. உங்களுக்கு ஊழியம் செய்வதற்குத் தேவையான அளவு மாத்திரம் காப்பாற்றப்படுகிறது. உங்கள் காரியங்களுக்கு இடையூறு செய்யாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய அளவு தங்கி நிற்கின்றது. பெண் குழந்தையை நீக்கிவிட வேண்டும் என்பது தங்கள் சித்தம். அது நடக்கட்டும், என் நெஞ்சில்-மனத்திற்குள் கூட-இந்தப் பெண்மணியை என் குழந்தை என்று பாவித்ததே கிடையாது."

பெண் குழந்தையை நள்ளிரவிற் தூக்கிக் கொண்டு போகுமாறு ஏற்பாடு செய்தான். கொஞ்ச நேரம் சென்றதும் அரசன் திரும்பிவந்து, குழந்தையைக் கொல்லும்படி கொலையாளியிடம் ஒப்பித்தாகிவிட்டது" என்று தெரிவித்தான். இராணி அப்போது தைரியத்துடன் சாந்தமும் அமைதியும் உடையவளாய் இருந்தாள். எதுவும் நடைபெறாதது போலவே உற்சாகமாக இருந்தாள். இதுதான் வேதாந்தம். வெளியே நிகழும் எதைக் கண்டும் கலக்கம் அடையாதே.

இப்போது எல்லோர்க்கும் திருப்தி உண்டாகிவிடும் என்று அரசன் தெரிவித்தான். இதன் பிறகு சுமார் ஒரு வருடத்தில் சிறு பிள்ளை ஒன்று பிறந்தது. குழந்தையினிடம் எல்லோரும் அன்பு செலுத்தினார்கள். பையனுக்கு ஐந்தாறு வயதுகள் கழிந்தன. மறுபடியும் ஒரு கூக்குரல். அப்போதும் அரசன், விஷயங்கள் இருக்கும் நிலைமையில் அந்தக் குழந்தையையும் கொன்று விடுவது என்று முடிவு செய்தான்.

குழந்தை பிழைத்திருந்தால் ஒரு பெரிய கிளை யுத்தம் கிளம்பும். தேசிய அமைதிக்காகக் குழந்தையைக் கொன்றுவிட வேண்டும். அப்போதும் ராணி உற்சாகத்தை இழக்கவில்லை. "இந்த ஜனசமூகமே எனது உண்மையான ஆத்மன். எனக்கென்று தனியே எதுவும் கிடையாது. சூரியனைப் போல் நான் இருக்கிறேன். தாராளமாகக் கொடுப்பதுதான் வேலை. சூரியன் யாதொன்றையும் அடைகிறதில்லை. அதுபோலவே நாமும் கொடுத்துவிட வேண்டியவர்களே, நாம் எதனிடமும் பற்று வைக்காமல் ஒன்றையும் மனதால் பிடித்துக் கொள்ளாமல் இருந்தோமானால் நமது சந்தோஷத்தைக் கெடுப்பதற்கு யாது நடக்கமுடியும்? சூரியன் கொண்டே போகிறான். இடைவிடா-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மல் ஜோதியுடன் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறான்". அந்தப் பையனையும் கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

மீண்டும் சில வருடங்களுக்குப் பிறகு மூன்றாவது குழந்தை பிறந்தது. அதுவும் மூன்று நான்கு வயது ஆகும். பொழுது கொண்டு போகப்பட்டது. இதையெல்லாம் பார்த்த இராணி எப்படி மனத்தைத் திடப் படுத்திக் கொண்டாள்? அவள் செய்து வந்த காரியத்தைக் கேளுங்கள்.

அரண்மனைக்கு வந்த நாள் முதல் அவள் தனியே ஒரு அறைக்குச் செல்வது வழக்கம். அங்கே அவள் தன் பழைய கந்தைகளைக் காப்பாற்றி வந்தாள். அவள் தனியே இருப்பதற்காக ஏற்பட்ட அறை அது. அதற்குள் சென்று தன் அழகிய ஆடைகளையெல்லாம் கழைந்து விட்டு அந்தப் பழைய கந்தைகளை உடுத்துக் கொண்டு பார்ப்பாள். அப்போது அந்த எளிய ஆடைகளில் தன்னைப் பார்த்துக் கொண்டு அதுவே தான் என்று அனுபவிப்பாள். எளிய ஆடைகளில் அவள் தன் தெய்வத்தன்மையை உணர்ந்து அனுபவிப்பாள்.

ஷேக்ஸ்பியர் என்ற நாடகக்கவி 'கிரீடந் தாங்கிய தலை கனமாகவே கிடக்கின்றது' என்று சொல்கிறார். ஏரிக் கரையில் ஆநந்தமாகப் பாடிக் கொண்டு திரிந்த அதே ஸ்திரீயே தான் என்று அவள் மறக்காமல் இருந்தாள். இங்கே அரசனுடைய அரண்மனைப் பந்தங்களுக்குள் அகப்பட்டு, தன் சுதந்திரத்தையும் சுயேச்சையையும் இழந்து இருக்கிறாள். ஆனால் துக்கத்தில் ஆழ்ந்து போகுமாறு இவள் அகப்பட்டுக் கொள்வதில்லை. விடயங்களுடன் கலந்து கொள்வதில்லை. 'இது, அது, என்று ஒன்றினிடமும் ஒட்டிக் கொள்வதில்லை. சுற்றியுள்ள விடயங்களிலிருந்து அவள் தன் ஆத்ம சொரூபத்தை ஒதுக்கியே வைத்திருப்பாள். அடிக்கடி தெய்வத் தன்மையில் ஆழ்ந்து போவாள். இவ்வாறு பற்றுக்களையும் ஒட்டுக்களையும் எட்டித் தள்ளிவிட்டுப் பரிசுத்த நிலையை அப்பியசித்து வந்தாள். யாதொரு பொறுப்பையும் அவள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. யாதொரு கடமையும் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. இவ்வாறு அந்த இராணி காலம் கழித்து வந்தாள்.

இப்படியிருக்கையில் ஒரு நாள் இரவு அரசன் அவளிடம் வந்து சில விடயங்கள் தெரிவிக்கிறான் "இப்படியே நம்முடைய குழந்தைகளையெல்லாம் கொன்று கொண்டு போவது தகாது; ஒரு குழந்தையை ஸ்வீகாரம். எடுத்துக் கொள்ளவும் எனக்கு இஷ்டமில்லை; அதனால் தீர்க்காலோசனை செய்த பிறகு, யான் மறு விவாகம் செய்து கொள்வதென்று முடிவு செய்து கொண்டேன். அப்போது சமாதானம் ஏற்படக் கூடும். இதுவே எனது முடிவு." இராணி இதற்கு உடனே சம்மதித்தாள். ஏனென்றால் இதுவரையில் அவள் அனுபவித்த சுகமெல்லாம் அரசனிடமிருந்து அடைந்ததல்ல. அவள் தன் ஆத்ம சொரூபத்தினிடமே ஆனந்தமடைந்திருந்தாள். பிறரிடமிருந்து அவளுக்குச் சுகம் ஏற்பட்டதேயில்லை. அவள் அடைந்த உற்சாகங்களெல்லாம் உள்ளேயிருந்த கடவுளிடமிருந்து கிடைத்தவை. கணவனிடமாவது, தகப்பனிடமாவது, குழந்தைகளிடமாவது சுகம் உற்பத்தி யாகவில்லை. அரசனுக்கு அவளுடைய உற்சாகத்தைப் பார்த்ததும் ஆச்சரியம் உண்டாயிற்று. "பிறகு நீ என்ன செய்வாய்? என்று அரசன் கேட்டான். அதற்கு அவள் "அரசனுடைய சித்தமே எனது சித்தமும்" என்றாள். அரசன் "அப்போது நீயும் கூட இருந்தால் அமைதி கெட்விடுமாதலால், நீ போய்விடுவதே நலமாகும்" என்றான்.

உடனே அழகிய ஆடைகள் எல்லாம். நீக்கப்பட்டன. பழைய கந்தைகள் தரித்துக் கொள்ளப்பட்டன. எளிய உடுப்புக்கள் மறுபடி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. அரண்மனையினின்றும் அவள் நீங்கினாள். உற்சாகத்துடனும், சந்தோஷத்துடனும், அவள் தன் தகப்பனார் இருக்குமிடம் சென்றாள். அவனும் எப்போதும் போல் சந்தோஷமாகவே இருந்தான். கிழவனிடம் விடப்பட்டிருந்த அரசனது வேலைக்காரனை அரசனிடம் அனுப்பிவிட்டார்கள்.

ஒரு நாள் அரசன் அந்தக் குடிசைக்குச் சென்று அவளுக்குத் தேறுதல் சொல்ல விரும்பினான். ஆனால், அங்கு வந்து அவளுடைய மலர்ந்த முகத்தையும் உற்சாக குணத்தையும் கண்டதும், ஆறுதல் செய்யத் தேவையில்லை என்று அறிந்தான். அப்போது அவன் அவளை அழைத்து, "என் புதிய மனைவியை எதிர்கொள்ள முடியுமா?" என்று கேட்டான்.

(தொடரும்)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மழலை மந்திரம்

நமச்சிவாயவே நற்றுணையாவதுவே

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாயவே ஞானமும் கல்வியும்
நமச்சிவாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சிவாயவே நாவின் றேத்துமே
நமச்சிவாயவே நன்னெறி காட்டுமே

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார்-

சைவசமயத்தவராய்ப் பிறக்கும் புண்ணியம் செய்த நாம் பிறந்து மொழி பயின்ற காலம் முதல் இறக்கும் வரை ஓதுதற்குரிய திருவைந்தெழுத்தாம் நமச்சிவாய மந்திரம். நமது சைவ சமய குரவர் நால்வரும் இத்திருமந்திரத்தின் பெருமையை நாம் உணர்ந்து இப் பெரும் மந்திரத்தைக் காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஓத வேண்டும் என்பதற்காகப் பத்துப் பத்து அருட்பாக்களைக் கொண்ட திருப்பதிகங்களைப் பாடியுள்ளனர். அப்பதிகங்கள் ஒன்றிலுள்ள ஓர் அருட்பாடலே இங்கு பொறித்திருக்கும் தேவாரமாகும். இத்தேவாரம் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச் செய்ததாகும்.

இத்தேவாரத்திலே நமச்சிவாய மந்திரத்தின் பெருமைகள் சில சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை ஞானம், கல்வி, வித்தை, நன்னெறி என்பன நமச்சிவாய மந்திரத்துள் அடக்கம் எனச் சுருக்கமாகச் சொல்லலாம். ஆதலினால் நமச்சிவாய மந்திரத்தைப் பல தரமும் நாவினிக்கச் சொல்லவேண்டும் என்பது இத்தேவாரம் கூறும் அறிவுரை.

இனி ஞானம், கல்வி, வித்தை, நன்னெறி என்னும் சொற்களின் பொருளைத் தெளிந்து கொள்ள முயல்வோம்.

ஞானம்

சிவபெருமான் ஒருவரே மெய்ப்பொருள் என்பதை உணரும் மெய்யுணர்வு ஞானம். இம்மந்திரத்தை மெய்யன்போடு ஓதிவரும் அன்பர்கள் முடிவிலே இம்மந்திரத்திலுள்ள ஐந்து எழுத்துக்களில் சிவபெருமானைக் குறிக்கும் 'சி' எனும் ஓர் எழுத்திலேயே ஒன்றும் பெருநிலையை அடைவர் எனப் பெரியோர் கூறுவர். இவ்வாறு ஒன்றி நிற்றலே ஞானம் ஆகும்.

கல்வி

இந்த ஞானத்தை உணர்தற் பொருட்டு உண்மை நூல்களைப் படிக்கும் படிப்பு 'கல்வி' ஆகும். உண்மை நூல்களான தேவாரம், திருவாசகம், ஆகிய அருட் பாடல்கள், உபநிடதம் ஆகிய வேதமந்திரங்கள் முதலியன. அன்றைக் காலம் வரை வாழ்ந்த நல்லோர்கள் சட்டம், மருத்துவம் ஆகிய உலகியல் கல்வி கற்றபோதும் உண்மை நூல்களையே தமது ஆன்மலாபத்தின் பொருட்டு விருப்பமாகப் படித்தனர். நமச்சிவாய மந்திரத்தை நம்பிக்கையோடு ஓதுவோர் இவ்வுண்மை நூற்கல்வியையும் கல்லாமலே கற்றுவிடுவர் எனப் பெரியோர் கூறுவர்.

வித்தை

உண்மைநூற்கல்வியிலின்றும் சிவபெருமானையே சிந்தித்திருத்தற்குரிய ஒரு தந்திரத்தைக் கைக்கொள்ளுதல் வித்தை. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தாம் கற்ற நூற்கல்வியிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்த இவ்வுபாயமொரு வித்தை இந்த நமச்சிவாய மந்திரமே என இத்தேவாரத்தில் கூறியிருக்கிறார்.

நன்னெறி

சிவத்துள்ளே இருக்கும் உண்மையில் பூண்டுகிடப்பதற்கான நல்வழி. அந்த நல்வழியை நமச்சிவாய மந்திரம் காட்டும். ஆதலினால் நமது 'நா' நமச்சிவாயமந்திரத்தை எப்போதும் இனிக்க இனிக்கச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கும் என அப்பரடிகள் கூறினார். அப்பரடிகள் தாம் அனுபவத்தில் அறிந்ததையே அன்பு சுரந்து பிள்ளைகளாகிய எங்களுக்குக் கூறியுள்ளார். நாமும் சுவாமிகளை அன்பு சுரந்து இப்பெருமந்திரத்தைக் கூறுவோம்.

நமச்சிவாயவே நான்மறை ஆகமம்
நமச்சிவாயவே மந்திரம் தந்திரம்
நமச்சிவாயவே நம்முட லாவி பொருள்
நமச்சிவாயவே நற்றுணை யாகுமே.

-நற்சிந்தனை-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

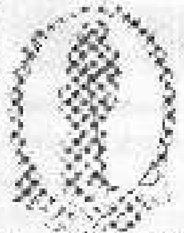

ஔவை மொழியும் வள்ளுவர் குறளும்

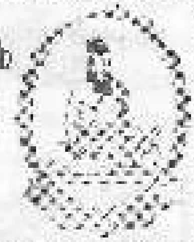

"ஔவை உருவை அரிய திருவள்ளுவரைத்
தெய்வமெனப் போற்றுதலே சீர்" —நற்சிந்தனை—

ஆத்திசூடி

ஓதுவது ஒழியேல்

வாழ்க்கையிலே ஒரு உத்தியோகத்தைப் பெறுவதற்கோ அல்லது வாழ்க்கை நடத்த ஏதேனும் தொழில் புரிவதற்குத் தேவையானவை அனைத்தும் கற்றாகி விட்டது. அதற்கு மேல் கற்கவேண்டியது இல்லை என்று எண்ணாது எப்போதும் கற்றுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

பெரியோர்கள் [illegible] சொல்லியிருக்கின்றார்கள். [illegible] கற்றது கைம்மண் அளவு கல்லாதது உலகளவு [illegible]. இறைவன் [illegible] கற்பித்துக் கொண்டிருக்கிறான். ஆகவே நாமும் [illegible] அடக்கத்துடன் மென்மேலும் கற்கவேண்டும்.

திருக்குறள்

**யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு**

கற்றவர்க்கு அவர்கள் சென்ற எல்லா நாடும் ஊரும் [illegible]. ஆதலினால் ஒருவன் [illegible] கல்வி [illegible]. ஆதலால் இறக்கும் வரைக் கற்றலே நன்று.

**விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல்
கற்றாரோடு ஏனை யவர்**

விலங்குகளோடு மக்களை [illegible] விலங்குகளிலும் [illegible] கல்லாதவரும் கற்றவர்கள்.

அடியாரை அறிந்திடுவோம்

மன்னிய சீர்ச் சங்கரன்றன் தொண்டர் மகத்துவங்கள்
[illegible] —நற்சிந்தனை—

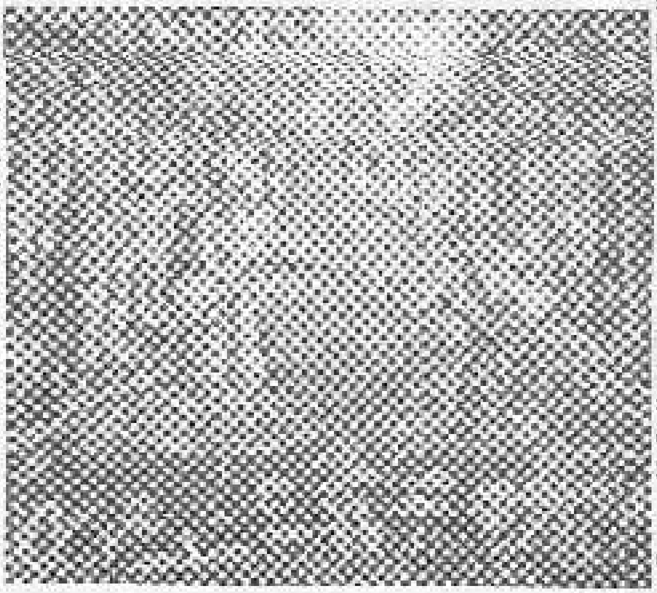

திருநீலகண்ட நாயனார்

இந்நாயனார் திருநீலகண்டம் [illegible] பக்தியுடன் ஒழுகிவந்தார். இளமையிலே இல்லறத்தில் [illegible] இவர் பரத்தையிடம் சென்று வந்தார். இதை அறிந்த அவரது மனைவியார் [illegible] நாயனார் மனைவியின் ஊடலைத் தீர்க்க தீண்டச் சென்றபோது மனைவி "எம்மைத் தீண்டுவீராயின் திருநீலகண்டம்" என்று கூறினார். இக்கூற்றைக் கேட்ட நாயனார் "மனைவியை மாத்திரம் அன்றி மற்றைய மாதரையும் மனத்தாலும் தீண்டேன்" என ஆணையிட்டார். அவர் [illegible] ஆணை காத்த [illegible] இவ்வோவியத்தில் காண்க.

குருபூசைத்தினம்: தை விசாகம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

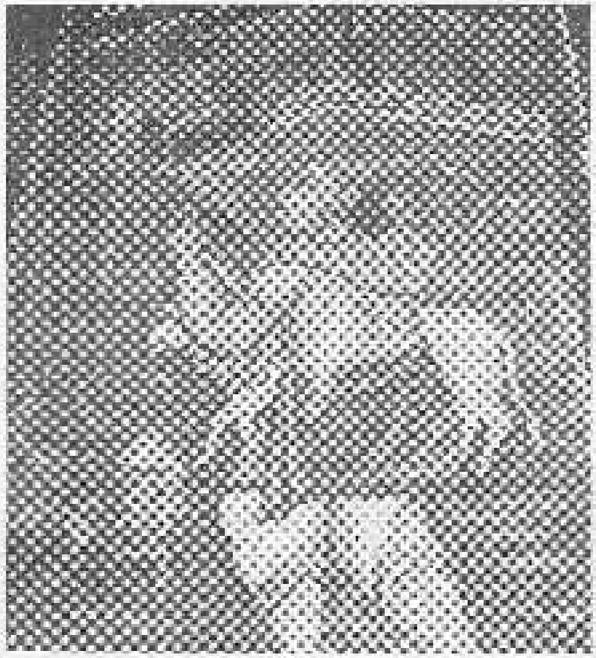

அப்பூதியடிகள் நாயனார்

வடிவுதாம் காணாராயும் மன்னுசீர் வாகீசர் செய்த
அடிமையும் தம்பிரானார் அருளும் கேட்டு அவர் நாமத்தால்
படிநிகழ் மடங்கள் தண்ணீர்ப் பந்தர்கள் முதலாயுள்ள
முடிவிலா அறங்கள் செய்து முறைமையால் வாழும் நாளில்

அப்பூதி அடிகள் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை நேரில் காணாமலேயே நாவுக்கரசரின் தொண்டுகளையும் அவரது அடிமைத் திறத்தையும், அவருக்கு இறைவன் அருளிச் செய்தவைகளையும் கேட்டு அவரிடம் பேரன்பு கொண்டிருந்தார். அவர் பெயரில் பல திருப்பணிகளைச் செய்தும் திருநாமத்தை அவரது பிள்ளைகளுக்கும் அவர் தம் திருப்பணிகளுக்கும் சூட்டி மகிழ்ந்தார்.

குருபூசைத்தினம்: தை சதயம்

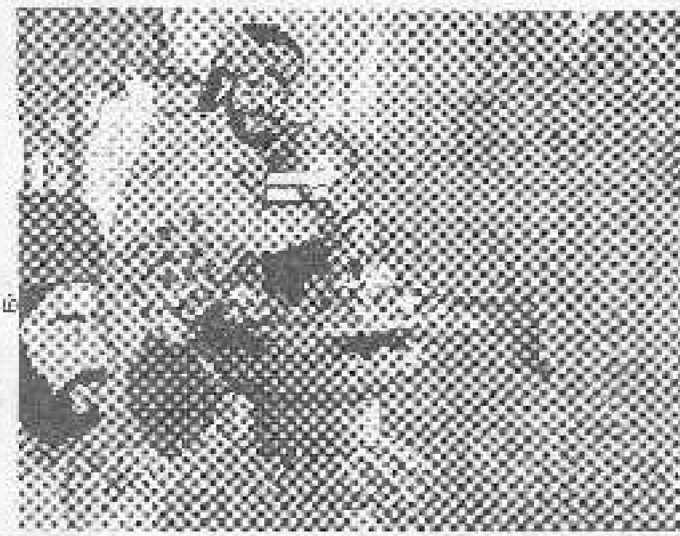

கண்ணப்ப நாயனார்

மாகமார் திருக்காளத்தி மலையெழு கொழுந்தாய் உள்ள
ஏக நாயகரைக் கண்டார் எழுந்த பேர் உவகை அன்பின்
வேகமானது மேல் கொள்ள மிக்கதோர் விரைவின் ஓடி
மோகமாய் ஓடிச் சென்று தழுவினார் மோந்து நின்றார்.

வேடுவர் குலத்தில் பிறந்த திண்ணனார் சிவலிங்கத் திருமேனியைக் கண்டு அன்பு மேலிட்டு வழிபட்டார். பூசை செய்யும் போது இறைவன் கண்களிலிருந்து குருதி பாய அம்பினால் தம் கண்ணை இடந்து அப்பினார். மற்றக் கண்ணிலும் குருதி வரக் கண்டு தனது மறு கண்ணையும் இடந்த போது இறைவன் தடுத்தருளினார்.

குருபூசைத்தினம்: தை மிருகசீரிடம்

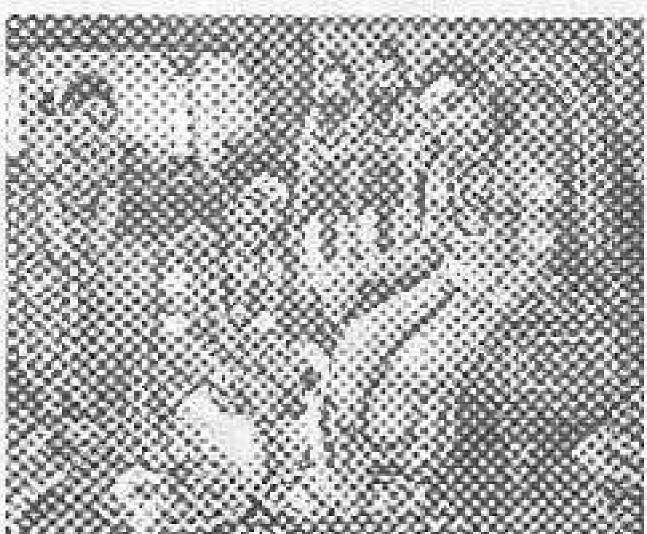

கலிக்கம்ப நாயனார்

சிவனடியார்க்கு அமுது செய்விக்கும் போது தமது மனைவியார் நீர் வார்க்கத் தாம் சிவனடியாரின் பாதம் விளக்குவார். ஒரு நாள் சிவனடியாராய் வந்தவர் முன்பு தம்மிடம் வேலையாளாயிருந்தவர் என அறிந்த மனைவியார் அவரின் பாதங்களை விளக்க நீர் வார்க்கத் தயங்கினார். அதனால் கோபமுற்ற கலிக்கம்ப நாயனார் மனைவியின் கையைத் துண்டித்து தாமே அவர்தம் பாதம் விளக்கினார்.

குருபூசைத்தினம்: தை இரேவதி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

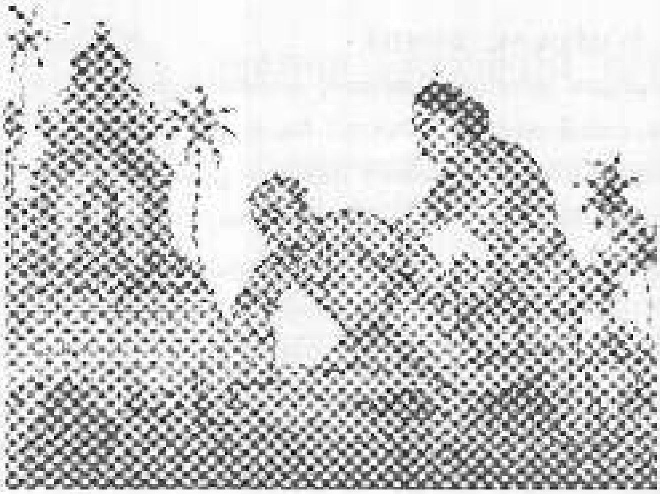

அரிவாட்டாய நாயனார்

நாளும் சிவனுக்குச் செந்நெல் அரிசியும் [illegible]
ஆகியவற்றை [illegible] அமுதாக்கிக் கொண்டு [illegible]
[illegible] நிலத்தில் சிந்திய [illegible]
[illegible] அரிவாளால் [illegible]

குருபூசைத்தினம்: தைத் திருவாதிரை

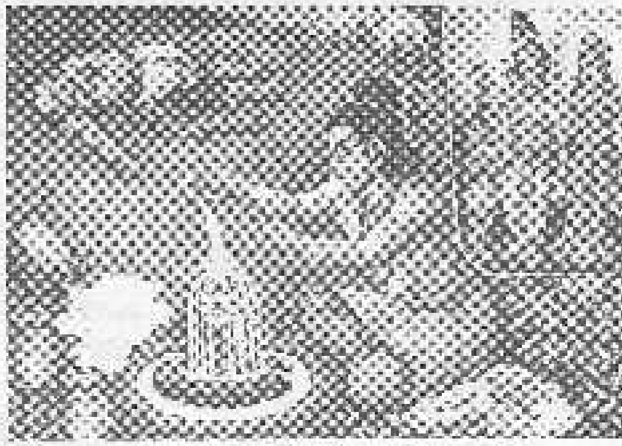

கலிக்கம்ப நாயனார்

[illegible] திருநீள் [illegible]
[illegible]
[illegible] அடியேன்

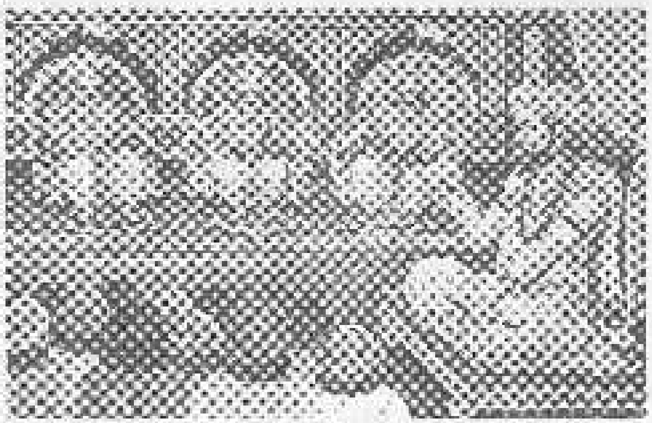

காரி நாயனார் குருபூசைத்தினம்: மாசி பூராடம்
இவர் [illegible] திருக்கயிலை [illegible]

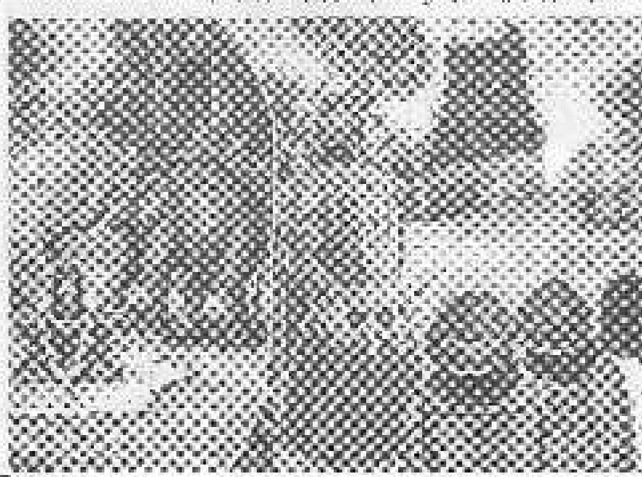

கோச்செங்கட்சோழ நாயனார்

வெண்ணாவல் மரத்தடியில் இருந்த பெருமானுக்குச் சருகு வீழாது வலைகட்டி [illegible] செய்த சிலந்தியார் கோச்செங்கட் சோழராய் அவதரித்துக் கோயில்கட்டும் திருப்பணி செய்தார்.

குருபூசைத்தினம்: மாசி சதயம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விவேக சூடாமணி

(சாரம்)

(75ஆம் மலர் இதழ் 7-8இன் தொடர்ச்சி)

142. சூரிய கிரணங்களின் சார்பால், நீராவியாக மாறி மேலெழும் மேக படலங்கள் பின் எவ்வாறு சூரியனை மறைத்து நிற்குமோ அவ்வாறே ஆணவமாகிய இருட்படலமுஞ் சித்தின் சுயரூபத்தை மறைத்துத் தன்னிலும் மேலாந் தன்மையர் பிறரிலரெனத் தருக்கி நிற்கும்.

143. விழுது விட்டாலன்ன இருண்மேகங்களால் சூரியன் ஒளி மறைந்த நாளில் சண்டமாருதம் எழுந்து அம்மேகங்களை எவ்வாறு சிதற வடிக்குமோ அஃதேபோல் ஆன்மாவும் அறியாமையான மேகங்களால் மூடப்பட்டிருக்கும். அப்படி மூடியகாலை, மனிதன் எல்லையில்லாத பிறவிகடோறுஞ் சென்று சென்று இடருழப்பன்.

144. திரோதானம் முனைப்பு என்ற இருமாயா சக்திகளாலும் பந்த மேற்பட அப்பந்தத்தால் ஒளியிழந்து இருட்டறையிலே பொருள் தேடுவானொப்பத் தேகமே தானென நினைந்து பிறவிகடோறு மலைவன்.

சம்சார விருக்ஷம்

145. சம்சாரமென்னும் பாதவத்தின் வித்து, அறியாமையே. தேகம் தானென மயங்கலே அங்குரம். மயங்கி உலக வியாபாரங்களிற் பரவலே பாசடை. அவ்வியாபாரங்களிற் றொடக்குண்டு உழைத்தலே நறுநீர். தேகமே மரம். பிராணவாயுவாதித் தத்துவங்களே கொம்பர்கள். இந்திரியங்களே சுள்ளிகள். ஐம்புலன்களே மலர்கள். தான் செய்து கொள்ளும் புண்ணிய பாவங்களுக்கேற்ப வரும் இன்ப துன்பங்களே கனிகள். ஆன்மாவே அக்கனியின் இரசத்தை யுண்ண அம்மரத்திற் குடிகொண்டிருக்கும் ஒரு பறவை.

தளையின் விளக்கம்

146. இந்தப் பந்தமோ ஒருவனுக்கு வேறு காரணமின்றித் தான் செய்த வினைகளின் பயனாய் வந்தது; அனாதியாயுள்ளது. அது செய்தானைப் பிறப்பிறப்பிற் புகச்செய்து பிணிமூப்பு ஆதிப் பேரின்னல்களை வருவிக்கும்.

ஆத்மானாத்ம விவேகம்

147. இப்பாசத்தளையையோ, படைக்கலங்களாலும் ஊழித்தீயாலும் வேறு எண்ணிறந்த புண்ணியச் செயல்களாலும் வென்றழிக்க முடியாததொன்று. ஆனால் இந்த உலகம் வேறு, தேகம் வேறு, தான் வேறு என்றும் உலகப் பற்றுக்கள் துன்பம் பயப்பன வென்று மறிந்த நுண்ணுணர்வினனாகி அவ்வுணர்ச்சியே தன்பகையாய பாசத்தை யறுக்கும் வாளெனக் கொண்டு அவ்வாளும் திருவருளின் கடைநோக்கம் பெறச்செய்து விடுவானேயானால் ஒருவன் இப்பாசத் தளையை இலகுவில் வெட்டி வெற்றிபெறுவான்.

148. வேதாகமங்களிலே கூறப்பட்டவிதிகளை ஒருவன் விடாமுயற்சியுடன் புரிந்து வருவானாயின் அச்செயல் காரணமாக அவன் மனம் தூய்மையுறும். தூய மனத்தினனான பின் சித்துப் பொருளின் மெய்யியல்பை யறிவன். இவ்வாறு சித்துப்பொருளின் மெய்யியல்பைத் தன்ன-கத்தே கண்டவன்தான், அன்று தொட்டுத் தன்னைப் பந்தித்த அறியாமையாம் மாயையின் வலியை வென்றவன்.

149. தண்ணீர் நிறைந்த தடாகத்தின் மேற்பரப்பின் கண்ணே பாசி படர்ந்து நீரை மூடினால், அதன் கீழேயுள்ள நீரானது கட்புலனுக்குத் தெரியாது மறைவதுபோல மாயையிற்றரப்பட்ட பஞ்சகோசங்களாய கவசங்களாற் போர்க்கப்பட்டவனுக்குச் சித்துப் பொருளின் தூயநிலை தெரியமாட்டாது.

150. அப்பாசியை நீக்கிய பின் வேனிலால் வெதும்பியவனின் தாகத்தை நீக்கிப் பருகியவுடனே இன்பம் பயக்கும் அத்தெள்ளிய நறும்புனல் பார்ப்பானுக்கு வெளித் தோன்றும்.

151.இப்பஞ்ச கோசங்களாய போர்வைகளையும் கழற்றிய ஒருவனுக்கு மலரகிதனாய், நித்தியனாய், உயிர்க்குயிராய், ஆனந்தனாய், சுயம்பிரகாசனாயுள்ள சித்தின் ஒளி தோன்றும்.

(தொடரும்)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நீடித்து நிலைத்திடும் இறை பேரருள்

உனது பேரருட் கருணை என்னை அரவணைக்கின்றது. உன் சக்தி என்னைத் தாங்கி நிற்கின்றது. உன் பேரறிவு என்னை வழிநடத்துகின்றது.

ஓ! பேரொளிப் பிழம்பே, தூய்மையின் சக்தியே, உன் தரிசனம் நீ என்னோடிருப்பதை இயம்பி நிற்கின்றது. உன் அருட்சக்தி என்முன்னே சென்று என் பாதையைச் செப்பனிடுகின்றது. ஏனெனில், இறைவா! என் மூச்சையும் விட நீ எனக்கு அணித்தாய் உள்ளாய். கணமேனும் ஓயாது நான் உன்னோடு தொடர்பாய் இருக்கின்றேன். ஆம், நீதான் என் பிரபு. நீதான் என் இறையோன். எனது செயற்பாடனைத்தையும் உன் வழிபாடாகவே நிகழ்த்துகின்றேன். அது எல்லோருக்குமான சேவையாய் அமைகின்றது. நான் செய்வனவற்றையெல்லாம் உனக்காகவும், மானிடத்துக்காகவும், உன் படைப்பின் நொய்ய சிற்றுயிர்களுக்காகவும் செய்கின்றேன். முழு நம்பிக்கையோடு உனக்குச் சேவையாற்றுவதும், அதனால் உன்னை மகிழ்விப்பதுமே என் பெருவிருப்பாகும். உன்னைக் குறித்த மிகச்சிறிய பணியாயிருக்கட்டும், அது எத்தகு சலிப்பூட்டுவதாயும் இருக்கட்டும். உனக்காக நான் அதனைப் பெருவிருப்போடு செய்வேன்.

நான் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலையும் சிறப்புறச் செய்வேன். ஏனெனில் நான் உனக்காகவே கருமமாற்றுகின்றேன். நான் செய்வனவும், செய்யவிருப்பனவும் அன்போடியைந்தவை. உன் அருளோடு பின்னிப் பிணைந்தவை. இவையெல்லாம் நீ புரியும் அருட்காட்சியின் பிரதிபலிப்புகளேயாம்.

என் வாழ்வியலுக்குத் தேவையான ஒவ்வொன்றிலும் உன்னையே காண்கின்றேன். நீயே நலத்தின் ஊற்று. எனக்குத் தேவையான எல்லாமே உன்னிடமிருந்துதான் தோற்றம்பெறுகின்றன. எனக்குத் தேவையான வழிகாட்டல், எனக்குத் தேவையான நோக்கு இவற்றையெல்லாம் உன் பேரறிவே நெறிப்படுத்துகின்றது. எனக்குத் தேவையான பலத்தை உன்பலமே தாங்கி நிற்கின்றது. என் துன்பங்களிலிருந்து நீக்குமாறான என்குரல் உன்னை எட்டும்போதெல்லாம், உன் திருமுன்னிலையை நான் உணர்கின்றேன். துன்பங்களெல்லாம் இறக்கை கட்டுகின்றன. பிரச்சினைகள் அனைத்தும் தீர்க்கப்பட்டுவிடுகின்றன.

ஏனெனில், உன்பிரசன்னம் என்னினுள் அல்லவா நிகழ்கின்றது! நான் என்றும் உன் தரிசனத்துட் திளைக்கின்றேன். எனவே, தீமைகள் என்னைத் தீண்டமாட்டா. தீமைகளின் வரவு என்னுள் திணிக்கப்படமாட்டாது. நீ எங்குள்ளாயோ, உன் பிரசன்னமும் - தரிசனமும் எங்கு உணரப்படுகின்றதோ – அங்கு தீமை ஆதாரத்தை இழந்துவிடுகின்றது. உன் நீடித்த கருணையினால் நான் அரவணைக்கப் படுகின்றேன். இகமும், பரமும் என்னைவிட்டு நீங்கிடினும் உன் ஆராத் தழுவுகையினின்றும் நான் விலகிச் சென்றுவிடுவதேயில்லை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சிவதொண்டன்

கர ௵ (2012) மார்கழி - மாசி ௴ (1-2)

சிவராத்திரி விரத அநுட்டானமும், சிவதொண்டன் நிலையத்து நன்மோன நிறைவும்

யோகசுவாமிகள் சிவதொண்டன் நிலையத்தின் நடுநாயகமான ஞான சாதனையாகச் சிவராத்திரி விரத அநுட்டானத்தை நியமஞ்செய்தார். இவ்வாறு நியமஞ்செய்ததற்குச் சிவதொண்டன் நிலையத்து (மௌனமாயிருந்து இளைப்பாறும்) மந்திரத்துக்கும் சிவராத்திரி விரதத்துக்கும் இருந்த மிக நெருக்கமான இயைபே காரணமாகும். அந்த நெருங்கிய இயைபை நன்றாக மனத்திற் பதித்துக் கொள்வதானது சிவராத்திரி விரதத்தைப் பொருள் பற்றிச் செய்தற்கும் சிவதொண்டன் நிலையத்துக் குறிக்கோளைத் தெளிவாக விளங்கிக் கொண்டு தவவாழ்வு வாழ்வதற்கும் உதவியாயிருக்கும்.

பொருள் பற்றிச் செய்யும் சிவராத்திரி விரத அநுட்டானம், சிவதொண்டன் நிலையத்து நன்மோனக்குறி இவ்விரண்டையும் நன்றாக விளங்கிக் கொள்வதற்கு முதலில் சிவராத்திரி பற்றி வழங்கும் கதை ஒன்றை அறிந்து கொள்வது நன்று. அது உகாந்தத்து உபசாந்தத்தில் உமையம்மையார் சிவபெருமானைப் பூசித்தமையைப் பொருளாகக் கொண்ட கதை. உலக முடிவில் யாவும் சாம்பராயின. அவை தோன்றிய வண்ணமே பெருமானில் ஒடுங்கின. ஆகவே அவ்வுலக முடிவில் பூமியில்லை; வானமில்லை; சூரிய சந்திரர் இல்லை; தேசகாலமில்லை; உயிர்த் திரள் இல்லை; தேவரில்லை; திசைகளில்லை. இவற்றையெல்லாம் படைத்துக் காத்து அழிக்கும் மூவரில்லை. யாவுமில்லை. இவ்வாறு சிவமொன்றே நிறைந்திருந்தது. இருளிரவானது ஒன்றையும் காட்டாது தன்னை மட்டும் காட்டி நிற்பதுபோல் பெருமான் அனைத்தையும் தன்னுள் ஒடுக்கித் தன்னைமட்டும் காட்டி நிற்பதால் இந்த நீண்ட இருள் இரவு 'சிவனிரவு' எனப்பட்டது. இச்சிவராத்திரியிலே 'உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும் உடையாள் நடுவுள் நீயிருத்தி' என்றபடி உடைய பிராட்டியார் தன்னுள்ளே இருக்கும் உடையபிரானைக் கண்டு. உடையபிரானின் உள்ளே தானிருக்கும் உண்மையிற் பூண்டு பூசித்திருந்தார். இவ்வாறு முடிவிலாது பூசித்திருந்த கருணையே வடிவான உமையம்மையார் அடுத்த ஊழி தோன்றும் பருவத்தில் மேல்வருமாறு வேண்டினார். "சுவாமி இந்த நீளிரவை நினைவூட்டும் மாசிமாதத்து கிருஷ்ண பக்கத்து இருத்தை (சதுர்த்தசி) இரவில் பூசிக்கும் உயிர்கட்கு அவ்வுயிர்களுக்கு வேண்டும் பெரும்பதத்தை அருள்க". இக்கதையினின்றும் நாம் நன்றாக மனத்திற் பதித்துக் கொள்ள வேண்டிய மூன்று கருத்துக்கள் உள்ளன.

1. சிவராத்திரியானது யாதொன்றும் தோன்றாத பெருமான் ஒருவரே தோன்றும் சிவமயமான வேளை.
2. இச்சிவனிரவில் உமையம்மையாள் புரிந்த பூசை அகப்பூசை.
3. உமையம்மையார் புரிந்தது போன்று முட்டாத பூசை புரிவோர்க்கு வேண்டும் பெரும் பதத்தைப் பெருமான் அருள்வார்.

இனி, சிவதொண்டன் நிலையத்து மௌனமாயிருந்து இளைப்பாறும் மந்திரக் குறியினை விளங்க முயல்வோம். சிவதொண்டன் நிலையத்துத் தியானமண்டபத்தில் நிலவும் அமைதி உகாந்தத்து உபசாந்தமேயாம். திருவடி வீற்றிருக்கும் அம்மேல்மாடம் உமையம்மையார் பூசிக்கும் ஓசை அடங்கிய நாதாந்த மேடையன்றி வேறன்று. தன்னை அறிந்த தத்துவாதீதர்க்கு இப்பொழுதும் உகாந்த காலமேயாம். அதற்குக் கோடிக்கணக்கான ஆண்டுகள் கழியவேண்டியதில்லை. அண்ட சராசரமெல்லாம் அகத்திலே கண்டு தரிசித்து மூவருந் தேவரும் முளைப்பதற்கு முன்னான முண்டக மலர்ப்பதத்துள் ஒன்றி மற்றொன்றையும் காணாது நிற்கும் மாதவத்தோர்க்கும் (மாதவியர்க்கும்) இக்கணமும் உகாந்தமேயாம். சுவாமிகள் இந்த உகாந்தத்து மாச்சூனியத்தைச் சித்திரித்துக் காட்டும் ஆவேச எழுத்துக்கள் மேல்வருவன:

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நற்சிந்தனை

தன்னை அறிந்தால் தவம்வேறில்லை

தன்னை அறிந்தால் தவம்வே றில்லைத்
தன்னை அறிந்தால் தான்வே றில்லைத்
தன்னை அறியச் சகலமு மில்லைத்
தன்னை அறிந்தவர் தாபத ராமே 1

பொன்னை யன்றிப் பொற்பணி யில்லை
என்னை யன்றி ஈசன்வே றில்லைத்
தன்னை யன்றிச் சகம்வே றில்லைத்
தன்னை யறிந்தவர் தத்துவா தீதரே 2

ஆதியும் இல்லை அந்தமும் இல்லை
நீதியும் இல்லை நெறியும் இல்லை
சாதியும் இல்லைச் சமயமும் இல்லை
ஓதி உணர்ந்தவர் உறுதி மொழியே 3

நன்மையுந் தீமையும் நங்கட் கில்லைத்
தொன்மையும் புதுமையும் தூயோர்க் கில்லை
அன்னையுந் தந்தையும் ஆன்மாவுக் கில்லைச்
சொன்ன சுருதியின் துணிபிது வாமே 4

காலமு மில்லைக் கட்டு மில்லை
மூலமு மில்லை முடிபு மில்லை
ஞாலமு மில்லை நமனு மில்லைச்
சால அறிந்த தவத்தி னோர்க்கே. 5

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

''காலமுமில்லை கட்டுமில்லை
மூலமுமில்லை முடிவுமில்லை
ஞாலமுமில்லை நமனுமில்லை
சால அறிந்த தவத்தினோர்க்கே''

இந்தப் பாழ்மாயக் கூறனைத்தும் கடந்த எல்லையில் சேடமாகி நிற்கும் சிவமொன்றையே கண்டு கூறிய மொழிகள் இவை:

''போக்கொடு வரவுமில்லை பூமிவானமிங்கில்லை எங்கும்
நீக்கற ஓங்கி நிற்கும் நின்மலன் தன்னையன்றிக்
காக்குமோர் தேவுமில்லை காலநேரமுமிங்கில்லை
நோக்குவார் தங்கட்கெல்லாம் நுணுக்கமாய்த் தெரியுமன்றே''

இவ்வுண்மையை விளக்கும் இவை போன்ற நன்மொழிகளை நற்சிந்தனையெங்கும் பரக்கக் காணலாம். எடுத்துக் காட்டுக்காகப் பாடற் பகுதியிலிருந்தும் உரைநடைப்பகுதியிலிருந்தும் சில பாக்களும், உரைகளும் மேலே தரப்படுகின்றன.

''பூதங்கள் இல்லை பொறிபுலனில்லை.
வேதங்கள் இல்லை விளங்கு சாத்திரங்களில்லை.
சந்திரனில்லை சூரியனில்லை தாரகா கணங்களில்லை.
இந்திரன் முதலிய தேவருமில்லை இருடிகணங்களுமில்லை.''

ஓம் நாம் நாமென்று ஒலிக்குது.
ஞாதுரு ஞானம் போயோடி ஒளிக்குது.

(ஞாதுருஞானம் - காண்பான் காட்சி காட்சிப்பொருள் என்னும் மாயா விகாரத் தோற்றங்களைக் காணும் அஞ்ஞானம்)

•என்னுடைய இராச்சியத்தில் இராப்பகலில்லை. நன்மை தீமையில்லை, நீ நானில்லை, இன்றைக்கு நாளைக்கு இல்லை, பெரிது சிறிது இல்லை.

•வேதம் ஆகமம் யாவும் இந்த உலகம் முழுவதும் தெய்வமே நிறைந்திருக்கிற தென்றும் அதைவிட வேறுயாது மில்லை என்றும் முறையிட நாங்களெப்படி உலகமிருக்கிறது சரீரமிருக்கிறதென்று.......''

இவையெல்லாம் காட்டி நிற்கும் இடம் உகாந்தத்து உபசாந்தம் நிலவும் மோன உருவெளியன்றி வேறு யாது? சுவாமிகள் சிவதொண்டன் நிலையத்திற் சேர்ந்து மௌனமாயிருந்து இளைப்பாறீர் எனும் மந்திரத்தைக் கூறியதைத் தொடர்ந்து ''அவன் இவன் ஆரென அறியீரோ?'' எனக் கேட்கின்றார். இக்கேள்விக்கு நாம் இப்பொழுது என்ன பதில் கூறலாம்? சிவத்திலும் வேறாகாது அச்சிவத்தினுள்ளே ஒடுங்கி நிற்கும் நித்தியமான ஆத்மாவே அவனும் இவனும் நானும் நீயும் அதுவும் இதுவும் என்பதே நாம் கூறக் கூடிய பதிலல்லவா? அவ்வாறாயின் அவன் செய்தான் இவன் செய்தான். அவன் பொல்லாங்கு செய்தான் இவன் நலம் செய்தான் என்றெல்லாம் சிந்தை செய்தற்கு இடமேது? இவ்வாறெல்லாம் சிந்தை செய்தற்கு வாயிலான ஐம்பொறிவழியினிற் செல்லலாமா? இவற்றுக்கெல்லாம் மூலமான மலக்கொடும் பகையான வெம்பகைக்கு அடிபணியலாமா? நாம் அவற்றை வெல்லவல்ல நாதாந்த மேடையில் வீற்றிருக்கிறோமல்லவா? இக்குப்பைகளெல்லாம் எரிக்கப் பெற்றுச் சாம்பலாய்ப்போக நாம் நித்தியப் பொருளாய் சுடர்விட்டுச் சுவாமிக்குள் பரிசுத்தராயிருக்கின்றோமல்லவா? நாம் வெய்யபுவிப் பார்வைபடாத வெறுவெளி வீட்டில் அல்லவா அமர்ந்திருக்கிறோம். நாம்

''எனக்குள்ளே நீயிருக்கும் எழிலைத்தான் காட்டிடடா
உனக்குள்ளே நானிருக்கும் உண்மையிலே மாட்டிடடா''

என்ற படி நம்முள்ளே இருக்கும் சுவாமிகளின் சுந்தரக் கோலத்தைக் கண்டு உள்ளுருகி ஆனந்திப்பவராயும் சுவாமிக்குள்ளே நாமிருக்கும் உண்மையிற் பூண்டு உபசாந்த முறுபவராயும் உள்ளோம். அல்லும் பகலும் அற்று அதுவும் இதுவும் அற்று சொல்லும் பொருளுமற்றுச் சும்மா இருக்கிறோம். யாதொன்று மற்ற வெறு வெளியிலே ஏதுமொன்றற நின்று தியானிக்கிறோம். திருவடி நிழலில் நான் எனது அற்று இருந்தபடியே இருந்து பூசிக்கும் இந்த ஞான பூசனைக்கு உமையம்மையார் உகாந்தத்தில் புரிந்த பூசனை ஒரு மலையிலக்கு அல்லவா!

இப்பொழுது உமையம்மையார் புரிந்த பூசனையின் குறியும் சிவதொண்டன் நிலையத்துக் குறியும் நன்மோன நிறைவு எனும் ஒரு குறியே என்பது தெளிவு. ஆயின் இச்சும்மா இருக்கும் உண்மை நிலை சும்மா வராது. ''சுடச் சுடரும் பொன்போல் சுடச்சுட நோற்கிற்பவர்க்கு'' என்றபடி அருந்தவவாழ்வினாலேயே சித்திப்பது. ஆதலினாலே தான் சிவராத்திரி விரத அநுட்டானத்திலே உபவாசம். விழிப்பு, நான்குசாமப்பூசை, தோத்திரபாராயணம், நாமசெபம், தியானம் யாவும் நிகழ்கின்றன. சுவாமிகளும் கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாகச் சிவராத்திரி நாளின் போது இச்சாதனைகளில் ஈடுபடுமாறு தம் அன்பர்களை வழிப்படுத்தி வந்தார். நாள் முழுவதும் உபவாசம் பகல் முழுவதும் தொண்டு பூசைத் திரவியங்களைச் சிரத்தையோடு சேகரித்தல். நான்குசாமமும் அபிடேக பூசை, தோத்திரபாராயணம் கந்த புராணத்து

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அடிமுடி தேடும்படலப் புராணபடனம் தியானம் என்ற வண்ணமான இச்சாதனை இடையறாத சிவசிந்தனைக்கு உகந்ததாக அமைந்தது. சிவதொண்டன் நிலையத்துத் தொண்டு, புராண மண்டபத்துத் திவ்வியமான பூசனை தெரிந்தெடுத்த பாராயணப்பனுவல் ஓதுதல் என்பனவும் உலகப்பக்கம் உறங்கிச் சிவசோதியில் விழித்திருத்தற் பொருட்டே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

இவ்வாறான பூசை வணக்கங்களுடன் நின்றுவிடாது சாதனை அனைத்தையும் கடந்த சும்மா இருக்கும் சூட்சத்தில் பூண்டு கிடப்பதே வேண்டப்படுவது என்பதையும் சுவாமிகள் உணர்த்தி வைத்தார். கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாகச் சிவராத்திரி சாதனைகளில் வழிப்படுத்தி வந்த சுவாமிகள் கடைசியாகக் கைதடி ஆச்சிரமத்திலே அந்த மோன நிலையைக் காட்டிவைத்தார். அன்று சிவசோதிக்குள் மூழ்கிச் சும்மா இருக்கும் சுகநிலையைப் பொருளாகக் கொண்ட 'தங்கப்பாட்டு' ஒன்றை மார்க்கண்டு சுவாமிக்கு எழுதிக் கொடுத்து இன்று நீ மட்டும் விழித்திருந்தாற்போதும் எனப் பணித்து விட்டுத் தான் பரமானந்தத் தொட்டிக்குள் முடங்கித் தூங்காமல் தூங்கும் சுகத்திலே கிடந்தார். எட்டாத கொப்பிற்கு ஏணிவைத்துப் பூப்பறித்து எனத் தொடங்கும் அப்பாட்டிலே, இக்கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் உமையம்மையாரின் உகாந்த காலத்துப் பூசனையிலே நாம் கருத்துட் கொள்ள வேண்டிய மூன்றுவிடயங்களும் பொதிந்திருந்தன. பாழ்மாயக் கூறனைத்தும் கடந்த எல்லையில் ஏதும் ஒன்றற நிற்கும் விடயம் மேல்வரும் தடித்த எழுத்தில் இங்கு காட்டப்படுகிறது.

எட்டாத கொப்புக்கு ஏணிவைத்துப் பூப்பறித்து
முட்டாத பூசைசெய்தேன் ~ தங்கமே
முன்னுமில்லைப் பின்னுமில்லை

கட்டாத மனத்தைக்கட்டி காலாலே கனல்வீசி
நிட்டையிலே நானிருந்தேன் ~ தங்கமே
நீநானங்கு இல்லையடி

நட்டார் ஒருவரில்லா நாதாந்த மேடையேறிச்
சிட்டாய சிட்டனுக்கே ~ தங்கமே
திருவிருந் தானேனடி
இட்டார் இடாரென்னும் இகழ்புகழைத் தள்ளிவிட்டு
முட்டாத பூசைசெய்தேன் ~ தங்கமே
மூன்றுமொன் றாச்சுதடி

(மூன்றும் ஒன்றாச்சுதடி என்பது காண்பான், காட்சி, காட்சிப் பொருள் என மூன்றாகத் தோன்றும் மாயா விசித்திரம் போயகல சிவமொன்றே நிறைந்திருக்கும் உண்மை நிலையேயாம்.)

இவ்விரதத்துக்குகந்த அகப்பூசையை பாட்டில் இருதரம் இடம் பெற்றிருக்கும் 'முட்டாத பூசை' என்பதுடன் அட்டாங்க யோகம் விட்டேன், ஆதாரம் ஆறும்விட்டேன் என்னும் வாசகங்களும் காட்டுகின்றன.

இவ்விரத நாளிலே ஏதுமொன்றற நின்று மெய்ப்பொருள் ஒன்றிலே ஒன்றி முட்டாத பூசைசெய்வோர்க்குப் பெருமான் பொழியும் எட்டாத பேரின்பம் தட்டாமற் கிடைக்கும் என்பதைக் கூறும் சுவாமிகளின் சுவானுபவ மொழிகள் இவை:

"சிட்டாய சிட்டனுக்கே திருவிருந்தானேனெடி"
"எட்டாத பேரின்பம் என்னை விழுங்கிற்றெடி"

இச்சுவானுபவ சாட்சியாகப் பொருள் பற்றிப் பூசிப்போர் யாவர்க்கும் இப்பேரின்பம் கிடைக்கும் என்பதைக் கூறும் உறுதி மொழிகள் மேல்வருவன.

சுட்டாமல் சுட்டிடடி சோதிசிவ ரூபமடி
கிட்டாத பொருளென்று ~ தங்கமே
கீழ்நோக்கிப் பாராதே

எட்டாத கொப்பினிலே இருக்குதடி தேனமிர்தம்
தட்டாமல் சாப்பிடடி ~ தங்கமே
சமனாவார் ஒருவரில்லை

பத்தும் படிப்போர்க்குப் பாக்கியமுஞ் சிலாக்கியமும்
இத்தரையி லுண்டாமடி ~ தங்கமே
எல்லாஞ் சிவமயமே

இவை சிவராத்திரி விரதநாளின் முடிந்த முடிவான இலக்கும், சாதனையும், பேறுமாகும். இம்மூன்றும் சிவராத்திரிப் பாரணையோடு முடிவனவல்ல. அதாவது சிவதொண்டர்க்கு என்றும் சிவராத்திரியே.

உண்மை முழுதுமென்ற
கண்ணைத் திறந்துவிடு - தங்கமே
காட்சியைவிடு சூட்சியைத்தொடு
சாட்சியையடு மாட்சிமைப்படு
~நற்சிந்தனை~

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The Sivathondan

To the Heart that yearns, the Lord draws nigh

Volume-76 (January-February) Issue- 1-2

Positive Thoughts

For Daily Meditation

You cannot see God, you cannot hear God because he is everything. You cannot know God. God knows God. He is. But you can feel God.

There is no 'you' and 'I' and 'He'. All are alone. There is that one thing which is the same in all.

I do not know. You do not know. Nobody knows.

Be still. Don't think of anything. Let thoughts come and go.

No fear at all.

Blessings are everywhere.

Through love you can see God.

The whole world is full of truth.

The world is. But don't touch it.

The whole world is a playground. You must play your part.

You cannot fathom God.

Up and in. Up and in.

Death is certain. There is no one who can escape it.

All are doing work. There is no higher, no lower.

You must open the book of the heart. Everything is there.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

THE SAIVA SAINTS

11. Saint Kannappa Naayanaar

(continue from Vol-75, Issue 7-8)

"Who has committed this abomination. Alas I am ruined. People outside our faith or some hunters must have done this. Lord God of gods! Was it thy will that they should thus dese-crate thy holy presence?"

He shuddered, fell down and wailed aloud. Then collecting himself, he thought that it would not be right to delay the poojah any further. So he tidied the place with a broom and then, having run to the river to wash and clean himself, returned to bathe the Lord, adorn Him with flowers and worship Him. After singing His praises from the sacred Aagamas, he finally took leave of Him and went back to his ashram.

Thinnanaar, having descended from the mountain began to hunt and kill wild boar. Then he lay in wait on the tracks of buck and elk and deer, and lured them to him by imitating their cries, so that he could fall upon them and kill them. He hunted till the day became too hot. Then he took the animals he had killed lighted a fire and roasted them. He cut them open with his sword, and stringing the flesh on his arrow, cooked the meat carefully, tasting it to make sure that it was good. Then placing it on a tray of Teak leaves, he searched for bee-hives, from which he squeezed the honey and mixed it with the cooked flesh. Carrying his offer-ing of meat, flowers and water as before he approached the Lord on the mountain. He removed what the Brahmin Sivakosariaar had used for his worship and cleaned the place as he had done earlier. He spat the water from his mouth onto the Lord - the water of love, holier than the water of the Ganges. He adorned Him with the flowers he had carried on his own head and set before Him the ambro-sial flesh. "This is better than the meat I brought to thee ear-lier. It is much sweeter. It has been taken from 'the best parts of buck, deer and wild cow. I have myself tasted and tested it, and have mixed it with honey. It is sweet indeed". Thus did he feed the Lord. Can he desist from eating the flesh mixed with love sweeter than honey? Was not this meat roasted in the flames of love a nobler dish than the Brahmins' *Havis*, cooked in the sacrificial fire, to the chanting of the Vedas? Thinnanaar spent the whole night in vigil, and the day in hunting and the feeding the lord. He himself needed no food the food of love-of service of the Lord. Thus these two modes of worship, as dictated by love and as prescribed by the Holy Scriptures, were alternatively taking place on the top of Mountain.

On hearting the report of Naanan and Kaadan, Thinnanar's parents Naagan and Thatthai took the Devar-aaddi to the forest tried in various ways to exorcise from their son the spirit that possessed him. When they found that all their attempts are no avail, they abandoned hope and return home. How could Thinnanar, whose bodily attachments had been transmuted by divine alchemy, who had transcended good and bad and the three malas (impurities), and who and become the personification of Love through the gracious look of Kaalatthi Appar-how could he now become amenable to the purpose of his family and friends?

Five days passed. On the sixth day, with tears rolling down his cheeks and palms folded, the Brahmin Sivakosariaar lay down and had a dream. A Brahmin, the Lord God of the Vedas with dazzling bright matted hair adorned with the crescent moon, appeared before him and said "Deem not the other as a mere hunter. I shall tell you what he does. Listen, his entire body is only an embodiment of love for me. All his understanding is me alone. All his actions are sweet to me. Know that this is his state. The flowers you lovingly place before me, he removed with his sandalled feet-the feet of a flood of love and nobler even than the feet of my child, Murugan. The water that he spite over me from his mouth of the vessel of his body of Love is holier than the waters of the sacred Ganges or the Kaaveri. The flowers that fall from his locks over my head are like than flower of his love that blooms and descends upon me-more acceptable to me than the flower, offered by Brahma, Vishnu or the greatest among the Gods. The meat that

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

he chews to see if it has been properly cooked and tastes and mixes with the love of his heart and mouth, sets before Me is more delicious to Me than the *havis* offered to Me at the *yagnas*, as prescribed in the holy Vedas. With joyous face, with melting heart and loving thought, with nought else on his mind but Me, he utters words more pleasing to Me than the words of the Vedas and the hymns of the sages. We shall show you this tomorrow. You can hide yourself and see what he does. So cease from your dejection and grief."

The sage of great austerities awaking from his dream, did not sleep till dawn. Filled with astonishment and fear, with the first streaks of the sun's rays, he went and bathed in the river Ponmuhali. Thinking again and again on what the Lord had told him, he climbed up the Mountain of Thirukaalatthi, worshipped the Lord of matted hair and went and lay in hiding.

Thinnanaar had finished the night's vigil of the sixth day and had gone out early to do a grand hunt. He cooked the meat, mixed it with honey and brought it with flowers and water. Feeling that he had tarried too long, he was hastening towards the temple on the mountain. There were many evil omens from inauspicious birds. "These portend blood. Alas I know not what has happened to my Lord," he said and went running to the shrine. He looked at Kaalatthi. Appar closely as he reached the temple. The Lord of matted hair who wanted to show to the Brahmin the hunter's love for Him sat there with one, of his eyes - the right eye - bleeding. The hunter when he saw this rushed forward, his head reeling. The water spilt, the bow fell from his hand and, the flesh was scattered in all directions. His hair which he wore in a knot became untied and hung limply about his head while the flowers he had carried on it for the Lord fell in confusion all around himself. He fell down writhing in his distress

Then raising himself up he ran to the Lord and wiped away the blood. But the bleeding would not stop. He did not know what to do, and fell down in a faint. Gathering his senses again, he snatched up his he bow and arrow and wondered who could have been the cause of what had happened. He ran down the sides of the mountain and looked in every direction. But neither beast nor man nor any stray arrows did he see anywhere. Then he hastened back to the *Naayanaar* and clasping his feet wailed aloud shedding bitter tears "Alas, what will heal this? I know not what has happened to my Lord-my holy Lord, from Whom those who approach can never be parted. Oh what shall I do? I do not see anyone who might have caused this. Perhaps it will heal if I apply the herbs used for wounds made by arrows?

He ran to fetch the herbs; He sought them everywhere and sped back swifter than the mind. He applied the juice he had squeezed from them, but the blood still continued to issue forth. "What shall I do now?" he asked him-self and shuddered. Then he re-membered a saying "Heal the flesh with flesh." He comforted himself saying "I shall apply my eye. The bleeding may then stop." Joyously he plucked out one of his eyes with his arrow and applied it. The bleeding stopped. Seeing thus he leapt high for joy. He beat his moun-tain-high shoulders and danced saying "Well done, well done. Wisely done," He was mad with joy.

The *Lord* wanted to demonstrate the hunter's love still further. So he began to bleed from his left eye. When Thinuanaar, who had been born of the great *tapas* of the hunting tribes, who was greater than the gods saw this, he cried out aloud. "Alas I am lost. When one eye stops, the other begins to bleed profusely for my Father, But now I do not fear, for I know the cure. I shall pluck out my other eye and apply it. Then, lest he should miss the spot, he planted his foot near the Lord's left eye and aimed his arrow to pluck out his other remaining eye. The Lord who rides the white bull of flaming red eyes, the Lord whose other half is our Lady of Grace. the' Lord of beautiful eyes, the Lord of miracles of Thirukalatthi stretched forth his hand and stopped him. "Stay your hand Kannappah my son, stay," He called out. The great Brahmin sage Sivakosariaar saw it all - the hunter applying his own eye and the Lord staying his hand again with His own. Brahma and the other Devas showered heavenly flowers in profusion and the Vedas rejoiced. Holding him by His hand the Lord said to Thinnanaar "Abide for ever on my right side. O Changeless One!" Slave am I of the young and noble Kannappar of great learning.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Words of Mahatma Gandhi

God is One

God is certainly one. He has no second. He is unfathomable, unknowable and unknown to the vast majority of mankind. He is everywhere. He sees without eyes, and hears without ears. He is formless and indivisible. He is uncreate, has no father, mother or child; and yet He allows Himself to be worshipped as father, mother, wife and child. He allows himself even to be worshipped as stock and stone, although He is none of these things. He is the most elusive. He is the nearest to us if we would but know the fact. But He is farthest from us when we do not want to realize His omnipresence. There are many Gods in the *Vedas.* Other scriptures call them angels. But the *Vedas* sing of only one God.

There is only one God for us all, whether we find Him through the *Quran*, the *Bible*, the *Zend Avesta*, the *Talmud*, or the *Gita*. And He is God of Truth and Love.

Historians have testified from the dawn of human wisdom to the unity of God; and the unity of all life in God was taught in the earliest hymns that the worlds knew-the *Rigveda*. They first taught that God was one, and all life was from Him and in Him.

I believe in absolute oneness of God and, therefore, also of humanity. What though we have many bodies? We have but one soul. The rays of the sun are many through reflaction. But they have same source. All life (not only human beings, but all sentient beings) is one *i.e.* all life coming from the one Universal Source call it *Allah*, God or *Parameshwara*. There is in Hinduism a scripture called *Vishnusahasranama*, which simply means 'One thousand names of God'. These one thousand names do not mean that God is not limited to those names, but He has as many names as you can possibly give Him. You may give Him as many names as you like, provided it is one God without a second whose name you are invoking. That also mean that He is nameless, too.

God there is only one; but He enables me to see Him and worship Him in stone, in an Englishman, in a traitor if you will. For, I shall not hate even a traitor. My religion takes me to that length.

All religions enjoin worship of the One God who is all pervasive. He is present even in droplet of water or in a tiny speck of dust. Even those who idol, worship not the stone of which it is made; they try to see God who reside in it. Various religions are like the leaves of a tree. No two leaves are alike, yet there is no antagonism between them or between branches on which they grow. Even so, there is an underlying unity in the variety which we see in God's creation.

No one can say with finality that God is only 'this' and nothing else. He is formless, and again He has forms. For the bhakta He assumes forms. But He is formless for the jnani, that is, for him who looks on the world as a mere dream. The bhakta feels that he is one entity and the world another. Therefore God, reveals Himself to him as a Person. But the jnani — the Vedantist, for instance — always reasons, applying the process of 'Not this, not this'. Through this discrimination he realizes, by his inner perception, that the ego and the universe are both illusory, like a dream. Then the jnani realizes Brahman in his own consciousness. He cannot describe what Brahman is.

-Sri Ramakrishna-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ

மகா சிவராத்திரி பூசை பிரார்த்தனை ஒழுங்குகள்

நிகழும் மாசித்திங்கள் எட்டாம் நாள் (20-02-2012) திங்கட்கிழமை சிவதொண்டன் நிலையங்களில்

மகாசிவராத்திரி விரதம் அனுட்டிக்கப்படும்

அவ்வமயம் பின்வரும் ஒழுங்கின்படி பிரார்த்தனையும் பூசையும் நடைபெறும்.

ஒழுங்குகள்: புராண மண்டபம்

முதற்சாமம்

பூசனை
விநாயகரகவல்
திருவெழுகூற்றிருக்கை
எங்கள் குருநாதன்
அந்தமும் ஆதியும்
சிவபுராணம்
திருமுறை ஓதுதல்
நற்சிந்தனை

இரண்டாம் சாமம்

பூசனை
கீர்த்தித்திருவகவல்
திருமுறை ஓதுதல்:
இலிங்கபுராணக் குறுந்தொகை
நின்ற திருத்தாண்டகம்
அடிமுடிதேடுபடலம்
நற்சிந்தனை

மூன்றாம் சாமம்

பூசனை
திருவண்டப்பகுதி
திருமுறை ஓதுதல்:
திருத்தொண்டத் தொகை
நற்சிந்தனை

நான்காம் சாமம்

பூசனை
போற்றித்திருவகவல்
திருமுறை ஓதுதல்:
கோயிற்றிருப்பதிகம்
நற்சிந்தனை
திருப்பள்ளியெழுச்சி

தியான மண்டபம்: மௌனம் சும்மா இருத்தல்

செவ்வாய்க்கிழமை (21-02-2012) காலை 8.00 மணிமுதல் யாழ்ப்பாணம் சிவதொண்டன் நிலையத்திலும், பகல் 11.00 மணிமுதல் செங்கலடி சிவதொண்டன் நிலையத்திலும் மாகேசுரபூசை நடைபெறும்

இங்ஙனம்
சிவதொண்டன் சபையார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சிவதொண்டன் சபை வெளியீடுகள்

01.	நற்சிந்தனை 6 ஆம் பதிப்பு	300.00
02.	NATCHINTHANAI (English Edition)	400.00
03.	நற்சிந்தனைக் கீர்த்தனைகள்-சாதாரண பதிப்பு	12.00
04.	பெரிய புராண வசனம்	300.00
05.	யோகசுவாமிகள் வாழ்க்கையும், வழிகாட்டுதலும் (2ஆம் பதிப்பு)	250.00
06.	என்நெஞ்சில் இடம்கொண்ட ஒரு பெரியார் யோகசுவாமிகள்	50.00
07.	நமச்சிவாய மாலை	35.00
08.	தியானகாலச் சிந்தனை (புதிய மூன்றாம் பதிப்பு)	35.00
09.	யோகசுவாமிகள் அருள்மொழிகள் (புதிய பதிப்பு)	50.00
10.	சிவத்தியானமாலை (உரையுடன்)	20.00
11.	தாயுமானசுவாமிகள் திருப்பாடல் மூலமும் பொழிப்புரையும்	200.00
12.	தாயுமானசுவாமிகள் பாடல் (மூலம் மட்டும்)	80.00
13.	சைவத் திருமுறைத் திரட்டு (புதிய மூன்றாம் பதிப்பு)	150.00
14.	HOMAGE TO YOGASWAMY	10.00
15.	சண்முக கவசம்	25.00
16.	முருகன் திருப்பாடற் திரட்டு	25.00
17.	ஈழத்துத் திருப்புகழ்	50.00
18.	சர்வஞானோத்தர ஆகம ஞானபாதவசனம்	50.00
19.	திருவாசகம்	220.00
20.	சிவதொண்டன் - செந்தமிழ் ஆங்கில திங்கள் வெளியீடு	
	ஆண்டுச் சந்தா a) உள்நாடு ரூபா	500.00
	b) வெளிநாடு US $	20.00

மேற்படி வெளியீடுகளைக் கொழும்பில் பெறும் இடம் திரு. மா. திலகரத்தினம்
25/A, பாமன்கடை ஒழுங்கை,
கொழும்பு - 06.
தொலைபேசி : 0112 - 365102

விண்ணப்பங்கள், கடிதங்கள், காசுக்கட்டளை, தபாற் கட்டளை, காசோலை முதலியன அனுப்பவேண்டிய பெயரும் விலாசமும்.
Cheque, Drafts and Money Orders should be drawn in favour of Sivathondan Society
434, K.K.S. Road, Jaffna, Sri Lanka.

Bilingual Monthly, Registered at the G. P. O, as News Paper.
No: R. B. N. 782/1961
a) Printer : Astraluxumi Publication
320, Sea Street,
Colombo - 11.
c) Published for : M. Thilakaratnam
434, K.K.S. Road, Jaffna, Sri Lanka.
T.P: 021 - 2222799
Date of Publication : 01st February 2012
Editor: S. Vinasithamby B.A (Hons)
Sivathondan Nilayam,
Chenkalady.
T.P: 065 - 2240272

If undelivered please return to:
The Manager, "Sivathondan Nilayam"
434, K.K.S. Road, Jaffna, Sri Lanka.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org